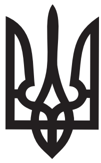
СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2005 РОКУ ■ № 210 (3710)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Освіта — фундамент розвитку держави

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ректор Національного Таврійського університету імені Вернадського Микола Багров знайомить Володимира Литвина із планами розвитку вузу

Країні потрібна нова економіка, яка будуватиметься на інноваціях та новітніх технологіях. Тому треба зробити ставку на освіту й визначити її одним із пріоритетів у держбюджеті-2006. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час робочої поїздки до Автономної Республіки Крим на зустрічі з науково-педагогічним активом у Національному Таврійському університеті імені В. Вернадського.

Однією з причин сьогоденних проблем В. Литвин назвав процес деградації країни — намагаємося будувати плани лише на сировинній базі, а не на високих технологіях. Відсутнє також, зазначив Голова Верховної Ради, бачення концепції та об'єктивної оцінки того, що відбувається у державі і що потрібно зробити. «Необхідно чітко визначити пріоритети і сфокусувати на них усі ресурси — інтелектуальні, фінансові тощо, — сказав В. Литвин. — Інакше ми приречені на животіння. Питання не в тім, чи ми будемо державою, а якою державою будемо. Ми не повинні бути буферною державою».

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Права споживачів захистять

Ранкове засідання 4 листопада

Під час традиційного оголошення депутатських запитів та заяв Михайло Косів (фракція «Реформи і порядок») закликав народних депутатів ще раз повернутися до питання про парламентські слухання з приводу операції «Вісла», а Микола Комар від імені фракції «Регіони України» закликав Президента зробити кроки з повернення громадянам вкладів «Сбербанка», зокрема, за рахунок надходжень від продажу «Криворіжсталі». Ігор Шурма СДПУ(о) запропонував більше коштів виділити для молодіжних кредитів. Представники фракції КПУ Володимир Лещенко та Андрій Політ звернулися з приводу відзначення чергової річниці Жовтневої революції. А Ярослав Кендзьор (фракція НРУ) привернув увагу до іншої листопадової події — саме в листопаді 1937 року в урочищі Сандормох на півдні Карелії було знищено цвіт української інтелігенції. Іван Заєць від імені УНП та фракції НРУ виступив із заявою, в якій звернено увагу на поглиблення пенсійного розшарування населення: якщо раніше лунали нарікання на загальну зрівнялівку, то зараз дуже часто пенсія деяких високопосадовців становить 15—20 тисяч гривень. Так ці фракції відреагували на відмову парламенту встановити верхню межу пенсій високопосадовців не вище як 4 тисячі гривень.

(Закінчення на 2-й стор.).

Працівникам соціальної сфери

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем працівника соціальної сфери.

В умовах незалежності Українська держава послідовно і впевнено здійснює політику, спрямовану на побудову соціально орієнтованого суспільства. Успішне здійснення цього надзвичайно важливого й відповідального завдання значною мірою залежить від вашого сумління, професіоналізму, чуйності та щедрості душі.

Свої напружені трудові будні ви наповнюєте практичною добротою, турботою про самотніх та інвалідів, піклуванням про малозабезпечені сім'ї та безпритульних дітей, конкретною допомогою людям, які опинилися у скрутних життєвих обставинах.

Ви завжди на передньому плані у розв'язанні соціальних проблем суспільства, загоюванні його болючих суперечностей. Місія, яку вам доводиться виконувати, особлива у своїй жертовності, подвижництві, благородстві, адже основу будь-якої соціальної роботи становлять любов, милосердя, співчуття.

Даруючи людям віру в торжество добра і справедливості, ваша праця служить майбутньому України.

Зичу вам і вашим родинам прихильності долі, щастя, благополуччя і невичерпних душевних сил.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

НАУКА ЖИТИ

Обігріти покинутого, приголубити колючого і розворушити байдужого — для деяких людей це щоденна робота. Офіційно їх називають «соціальний працівник». Напередодні професійного свята, аби поділитися радощами і болем, вони запросили на 5-річчя «Медико-оздоровчого соціально-реабілітаційного центру для неповнолітніх міста Києва», що на 23-му кілометрі Броварського шосе. Чому саме сюди? Бо в Україні він перший. І, на жаль, не єдиний. Чому на жаль? Бо зростання кількості таких закладів свідчить про зростання соціальних негараздів. І маленькі громадяни відчувають це гостріше за дорослих.

(Закінчення на 12-й стор.).

На знімку: урок математики.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ НОВИНИ

Лякана ворона куща боїться. І правильно робить!

Щодень кількість страшних новин про пташиний грип збільшується в геометричній прогресії. Власники ресторанів, магазинчиків і ферм зазнають величезних збитків. Педантичні італійці, підозрілі французи, консервативні німці — всі як один відмовилися від улюблених пташиних страв. Українці поки що від курятини на користь жаб і равликів із сосисками не відмовились, але активізувалися і масово роблять щеплення від звичайного грипу.

Ситуація тривожна, однак від пташиного грипу люди, як і раніше, гинуть тільки в Азії. Так, пацієнт із симптомами пташиного грипу помер у В'єтнамі. З початку року в цій країні було виявлено 35 вогнищ пташиного грипу, знищено більш як 1,5 млн. курей та качок. Випадки непояснених смертей пернатих у Європі нині розслідують у відповідних ветеринарних службах. І далекоглядних висновків поки що робити не слід. Приміром, від невідомої хвороби масово гине птиця в селі Миролюбівці на Дніпропетровщині. Мешканці села занепокоєні раптовим пташиним вірусом, однак ветеринари стверджують, що підстав для паніки немає.

(Закінчення на 5-й стор.).

Шахтарі не хочуть змінювати «генералів»

Гірники луганського ДП «Антрацит» вийшли на мітинг, протестуючи проти незаконного, на їхню думку, звільнення керівника їхнього підприємства Юрія Узлова. З цією людиною шахтарі пов'язують усі виробничі успіхи. Якщо рік тому вуглевидобуток ДП становив не більш як 1000 тонн антрациту, то сьогодні одна лише шахта «Комсомольська» видає на-гора понад 3000 тонн вугілля на добу. ДП «Антрацит» є лідером за темпами видобутку твердого палива в Україні.

(Продовження на 4-й стор.).

КОРОТКО

■ Інфляція в Україні в жовтні становила 0,9%, повідомляє Держкомстат.

■ З початку 2006 року всі фільми та серіали на українських телеканалах дублюватимуть українською мовою.

■ В Анталії зазнав аварії автобус з туристами. Одна особа загинула, 34 — дістали травми. Українців серед постраждалих немає.

■ Київська міська адміністрація звернулася до Шевченківського районного суду столиці з поданням про обмеження проведення акцій 7 листопада на майдані Незалежності.

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для читачів, які передплатили на півроку або рік п'ятиразовий випуск газети «Голос України».

Нам пропонують:

14. Декоративне панно від заслуженого майстра народної творчості Галини Грабовської.

15. Редакція газети «Кримінал-експрес» (м. Донецьк) (головний редактор — Олександр Кучинський) — комплект книг на кримінальну тематику.

16. Фірма «Кінетік» (м. Київ) (генеральний директор — Сергій Коноваленко) — м'ячі відомих спортивних фірм.

17. Державне підприємство «Племрепродуктор» (Миколаївська область) (директор — Володимир Погорєлов) — продукцію власного виробництва.

Шановні передплатники, хай усміхнеться вам удача!

ПОЛІТИКА
СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 210 (3710)

Україна стала співавтором резолюції Генеральної асамблеї ООН, яка засуджує будь-які прояви релігійної нетерпимості та насильства на етнічному чи релігійному ґрунті

Голова Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони Георгій КРЮЧКОВ: «Парламент і досі не отримав законопроекту про чисельність Збройних сил України на 2006 рік»

Жителям міста-героя Києва

Дорогі кияни!
Шановні ветерани війни!

У кожного народу є дати, які з особливою виразністю й силою висвітлюють і підносять його історичну велич. Для нашого народу такою немеркнучою у своїй славі датою є 6 листопада — день визволення від фашистських поневолювачів столиці України. На скрижалях вічності вона викарбувана безприкладним подвигом, мужністю й героїзмом тисяч і тисяч воїнів, які саме визволенням Києва остаточно закріпили перелом у Другій світовій війні, прискорили падіння німецького рейху. Ця дата стала священною літописною віхою для мільйонів людей різних поколінь, різних національностей.

Символічним і знаменним є той факт, що визволення Києва відбулося в результаті наступальної операції 1-го Українського фронту, який у 1945 році брав участь у заключній акції Великої Вітчизняної війни — розгромі берлінського угруповання фашистських військ.

Надто високу ціну було заплачено за визволення нашої столиці, але така була ціна життя, волі, миру. В скорботному мартирологу загиблих — 418 тисяч бійців і командирів, які смертю хоробрих полягли у кровопролитних боях за місто. Їхню святу визвольну справу з дніпровських берегів понесли далі на захід 65 з'єднань і частин з почесним найменуванням «київських».

Події 62-річної давності не перестають вражати масштабністю звитяги, монолітністю і силою народного духу. За проявлений героїзм жителів міста в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, рух опору окупаційному режиму та економічний вклад у Перемогу Київ удостоєний почесного звання «місто-герой».

Сьогодні ми низько схиляємо голови перед пам'яттю загиблих воїнів — визволителів і переможців.

Доземний уклін, найглибша вдячність і шана ветеранам, усім, хто відстояв країну, підняв з руїн та згарищ міста і села, повернув Києву славу світової перлини зодчества, відродив економічну і військову могутність держави. Ваш безсмертний подвиг — невідбутний взірець служіння Вітчизні, народу.

Нехай же ніщо й ніколи більш не затьмарить мирне небо нашої Вітчизни!

Нехай на благословенній українській землі довічно панують добро і мир!

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

І був парад серед руїн

Фото ЦДКФФА України ім. Г. Пшеничного.

Переправа через Дніпро.

6 листопада 1943 року в 0 годин 30 хвилин над Києвом здійнявся червоний прапор, який означав визволення міста після дворічної окупації німецько-фашистськими військами.

Бої за столицю України точилися запеклі. Гітлерівці укріпили високий правий берег і назвали його Східним валом, який радянським військам ніколи не вдасться подолати. Однак у ході переправи через Дніпро військам 1-го Українського фронту вдалося захопити два плацдарми — Букринський, південніше від Києва, і Лютізький — північніше.

З 12 по 23 жовтня радянські війська двічі намагалися взяти місто з Букринського плацдарму. Однак обидві спроби були невдалими.

3 листопада війська під командуванням генерала армії Миколи Ватутіна розпочали наступ на Київ з Лютізького плацдарму. За дві доби ворога вибили зі столиці, і над будинком ЦК КПУ замайорів червоний прапор.

За два роки окупації населення Києва зменшилось у десять разів. Отож лише близько 100 тисяч киян змогли 7 листопада привітати визволителів, які пройшли парадом по Софійській площі.

Ветеранам обіцяють заплатити по заслузі

Відповідно до розпорядження Київської міськдержадміністрації ветеранам війни, котрі проживають у столиці, на честь 61-ї річниці визволення України і 62-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників вручать одноразову матеріальну допомогу. Як повідомили у прес-службі адміністрації, ветерани, які мають особливі заслуги чи особливі трудові заслуги перед Батьківщиною, отримають по 200 гривень. Інваліди війни 1-ї групи — по 50 грн., 2-ї — по 45 грн., 3-ї — по 40 грн.

Ветеранам, які брали участь в обороні і визволенні Києва, заплатять по 50 грн., партизанам і діячам підпілля, а також учасникам бойових дій — по 40 гривень.

Одноразову допомогу в розмірі 30 гривень вручать учасникам війни, а також родинам загиблих військовослужбовців. Особам, що одночасно належать до кількох переліченних категорій, обіцяють видати одну матеріальну допомогу в більшому розмірі.

Освіта — фундамент розвитку держави

(Початок на 1-й стор.).

Ще одна ключова проблема сучасного поступу, на думку Голови Верховної Ради, — слабкість українського політикуму. «Українські політики не вміють жити і працювати в умовах рутини, а більше схильні діяти у конфліктних умовах», — зазначив В. Литвин.

На зустрічі з главою парламенту у Національному Таврійському університеті керівники вузів порушили проблему інтеграції в європейський освітній процес — так званий Болонський процес. Наскільки ми нині готові до цього? Чи, може, нас прийматимуть так, як багата родина бідну?

«У питаннях освіти за багатьма показниками щодо рівня підготовки наукових шкіл ми могли б показати вірець Європі, — зауважив В. Литвин. — Але питання якості підготовки стоїть особливо гостро». Адже подеколи розвалюємо стару систему освіти, утворюючи нові вузи, які не мають власних традицій і школи, і натомість не виграємо. «В освіті більше всезнайства, менше фундаментальності, — констатував Голова ВР. — А без основи не буде розвитку».

Під час спілкування з науковцями та освітянами Володимир Литвин висловився категорично проти комерціалізації освіти та непродумано великої кількості фахівців за модними спеціальностями, скажімо юристів. Глава парламенту запропонував створити під егідою Верховної Ради робочу групу за участю представників освіти та науки з питань розробки відповідних законопроектів.

На зборах Асоціації органів місцевого самоврядування АР Криму депутатів місцевих рад передусім турбували проблеми місцевих бюджетів, які нині перетворилися на каси з виплати зарплат. Дві третини з місцевої скарбниці доводиться віддавати на фінансування делегованих повноважень — виплати зарплати вчителям, медикам, бібліотекарям тощо. 90 відсотків районних та міських бюджетів і 95 відсотків — сільських ідуть на виплату зарплат бюджетникам. У Криму 85 відсотків місцевих кошторисів збиткові. Немає чіткого розподілу між власними і делегованими повноваженнями місцевих рад, бюджети областей, районів, міст, сіл і селищ формуються за принципом «матрьошки» згори донизу. Тож зацікавленості у зростанні доходів у місцевих територіальних громад немає, бо що більше заробляють, то більше доводиться віддавати центрові.

Виступаючи перед представниками місцевого самоврядування Криму, Голова Верховної Ради знову висловився за створення при місцевих радах виконавчих органів. «Це вже веління часу, постійна завуальована боротьба людям не потрібна», — сказав В. Литвин. Хибною, наголосив В. Литвин, є і практика формування місцевих бюджетів з центру до регіонів. На його погляд, 60 відсотків зібраних податків та зборів мають залишатися на місцях, лише 40 — надходити до центру. А зарплату в бюджетній сфері, вважає В. Литвин, треба фінансувати за рахунок дотацій із держбюджету.

Юліана ШЕВЧУК,
Віктор ХОМЕНКО.
Сімферополь.

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Зупинка на дорозі до СОТ

Вечірнє засідання 3 листопада

Коли дійшла черга до розгляду так званих СОТівських законів, схвалення яких є передумовою вступу нашої держави до Світової організації торгівлі, у сесійній залі знову завирували пристрасті, залунали сирени та пискавки. Однак не лише ліві не підтримували розгляд цих документів — щодо процедури митного оформлення товарів, експортного мита на відходи та брухт чорних металів, живу худобу тощо. Жоден із законопроектів так і не було включено до порядку денного. Відтак уряду вочевидь доведеться також зробити своєрідний «пітстоп», «дозаправку» — і вже новими аргументами переконувати депутатів у потребі відповідних законодавчих змін.

Верховна Рада розглянула у другому читанні нову редакцію закону «Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України». Як зазначив доповідач і співавтор законопроекту — перший заступник голови Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Сергій Правденко, Суспільне телебачення і радіомовлення — це будуть дві різні структури, самостійні юридичні особи, кожна з яких матиме своє правління, але існуватиме одна наглядова рада, яка призначатиме і звільнятиме керівників цих структур. Однак у сесійній залі не вистачило депутатських голосів для остаточної підтримки цього закону, і його відправлено на повторне друге читання.

Натомість схвалено два законопроекти щодо пенсійного забезпечення. Зміни до Закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» надаватимуть інвалідам право отримувати пенсію по інвалідності за наявності в них певного строку страхового стажу на час настання інвалідності або на день їх звернення по пенсію. А прийняті зміни до закону «Про пенсійне забезпечення» стосуються багатодітних родин: передбачається, що один із подружжя, де виховують п'ятьох і більше дітей, матиме право на пенсію за віком на пільгових умовах. За вибором матері або в разі її відсутності, якщо п'ятьох чи більше дітей або дитину-інваліда виховував батько, йому призначатимуть дострокову пенсію за віком, але не раніше, ніж за п'ять років до досягнення ним пенсійного віку, за наявності не менше 20 років страхового стажу.

Частково врахувавши пропозиції Президента, парламентарії ухвалили зміни до статті 7 Закону «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності». За цим документом стане можливим передавати з державної у комунальну власність на безоплатній основі підприємства теплопостачання (теплоцентралі) за умови надання відповідними органами місцевого самоврядування зобов'язання не відчужувати це майно у приватну власність упродовж трьох років.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Права споживачів захистять

Ранкове засідання 4 листопада
(Початок на 1-й стор.).

Далі парламент перейшов до розгляду питань порядку денного. І ухвалив у першому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про захист прав споживачів». Якщо врахувати, що останню редакцію закону про захист прав споживачів було ухвалено ще у 1993 році, то необхідність змін назріла давно. Зокрема, проект закону передбачає, що споживач має право обміняти непродовольчий товар навіть належної якості на аналогічний, якщо товар не задовольнив його за формою, габаритом, фасоном, кольором, тощо. Таке право зберігається за споживачем протягом 14 днів. Також врегульовується питання прав споживачів у випадках укладання договору поза торговельними приміщеннями, регламентується вживання таких понять, як «знижка», «зменшена ціна», «розпродаж». Загалом мета ухвалення цього законопроекту — приведення українського законодавства про захист прав споживачів до норм Євросоюзу.

Парламент ухвалив зміни до Закону України «Про вищу освіту». На сьогоднішній день законом про вищу освіту визначається, що склад наглядової ради національного вищого навчального закладу затверджується Кабінетом Міністрів. Ухвалені зміни передбачають, що склад наглядових рад затверджуватиметься міністерством. Верховна Рада ухвалила закон про внесення змін до Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні». У такий спосіб було внесено зміни до статті 9 цього закону, які розширюють перелік обов'язкової інформації про хід виконання інноваційних проектів, котра надається Кабінетом Міністрів. Це сприятиме всебічному аналізу інноваційної політики держави та дасть можливість аналізувати віддачу від наданих податкових пільг під інноваційні проекти. Також було ухвалено постанову про затвердження завдань Національної програми інформатизації на 2006—2008 роки.

На початку засідання головуючий повідомив про переорганізацію депутатської групи «Вперед, Україно!» — відтепер вона називається депутатська група Народного блоку Литвина. Відбулися чергові зміни у фракціях та групах. Зокрема, Олег Беспалов увійшов до складу фракції «Єдина Україна», Михайло Добкін вийшов із фракції СДПУ(о), Сергій Правденко вийшов із фракції «Єдина Україна» і увійшов до фракції Народної партії, Євген Константинов вийшов із фракції БЮТ та увійшов до фракції «Єдина Україна». Василь Салигін та Дмитро Святаш вийшли із фракції Народної партії та увійшли до фракції «Регіони України». Також повідомлено про виключення із фракції БЮТ народних депутатів Геннадія Астрова-Шумілова і Миколи Гапочки.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

На знімку: Микола Мельник, Микола Шершун, Василь Калінчук, Михайло Сятиня.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Україна потребує розвитку

Основним фінансовим документом країни є бюджет. І це всі розуміють. Бо саме він віддзеркалює суспільно-економічний стан у державі, і цим пояснюється та посилена увага суспільства й політикуму до головного державного кошторису, особливо на етапі формування нового бюджету на наступний рік. Верховна Рада України 20 жовтня у першому читанні розглядала проект держбюджету на 2006 рік уже з висновками бюджетного комітету, але ухвалено його не було. Схвалити ці висновки було необхідно для того, щоб продовжити роботу над цим основним фінансовим документом країни у бюджетному комітеті. Але після незадовільного голосування, бюджет 2006 року був спрямований на повторне перше читання, а прийнятий, з урахуванням висновків бюджетного комітету, уже 1 листопада.

Існує багато думок про стратегічні вектори, закладені в держбюджеті на наступний рік. Фракція наполягає на тому, що це має бути бюджет розвитку, але при цьому не повинні бути втрачені соціальні гарантії. Наша фракція пропонує спрямувати додатковий ресурс на реальний бюджет розвитку. Адже в сьогоднішньому вигляді в цьому документі зі 145 цільових державних програм, фінансування яких передбачено проектом закону, більшість з них є соціальними. До того ж частка коштів на фінансування в загальному обсязі видатків становить десь 6 відсотків. Щонайменше має бути збалансованість. Постає запитання, а де взяти кошти на додатковий ресурс розвитку? Це можуть бути кошти від приватизації, які необхідно спрямувати на розвиток, і це реально змінить економіку. Бо краще вкладати кошти у модернізацію і розвиток підприємств, які даватимуть щорічні доходи, ніж одноразово погасити борг, як це пропонує уряд. І саме тому одним із завдань є збалансованість бюджету або, говорячи іншими словами, якнайбільше наближення до ідеального варіанта.

Розгляд бюджету 2006 року почався у складній політичній та економічній ситуації. Треба грунтовно підходити до формування бюджету, тому що від цього документа залежить і розвиток економіки, і стабільність життя громадян у наступному році. Якщо говорити про видатки, то політика видатків має стимулювати розвиток економіки у країні. Економічна нестабільність і спад виробництва негативно впливають на формування доходів та фінансування видатків бюджету. У проекті державного бюджету на 2006 рік доходи передбачаються на рівні 118 мільярдів гривень, а витрати майже 127 мільярдів. Говорячи про дефіцит бюджету, то урядом він планувався на рівні двох відсотків від валового національного продукту.

Якщо аналізувати бюджет поточного року, а конкретніше, видатки соціального спрямування, то у бюджеті 2005-го вони становлять 54,4 відсотка. Порівняно з 2004 роком видатки державного бюджету соціального спрямування зросли на 62,5 відсотка. Як відомо, бюджет 2005 року був оголошений соціальним, і планувався на економічному зростанні 2004-го, яке вважали постійним і незмінним. Але, на жаль, відбувся спад економіки, який призвів до скорочення надходжень до бюджету. А непропорційне зростання соціальних виплат призвело до зменшення видатків у деякі сфери, наприклад, в агропромисловий комплекс, ситуація в якому потребує негайного поліпшення. Якщо провести аналіз, то можна зробити висновок, що надмірно роздута соціальна складова, яка базувалася на скасуванні більшості пільг без грунтовного аналізу, скорочення вільних економічних зон та зниження ставок ввізного мита, призвело до створення дисбалансу на користь імпорту, що дуже погіршило стан національного товаровиробника. І як наслідок — зменшення бази оподаткування та зниження ділової активності вже у другому півріччі цього року. Це лише одна з причин уповільнення розвитку економіки. Цього не має статися у 2006 році.

Фінансова політика має бути жорсткою й активною і повинна стимулювати економічне зростання, захищати національні інтереси та бути привабливою для іноземних інвестицій. А залучення іноземних інвестицій — це насамперед розвиток інфраструктури: автомобільних шляхів, залізничних колій, портів, поліпшення сфери послуг, починаючи від звичайних побутових потреб, закінчуючи наукомісткими інформаційними технологіями. Адже великі витрати на доставку сировини чи готової продукції, відсутність можливості для її відповідної до технічних умов реалізації зупиняють створення нових та модернізацію старих підприємств. Виважена державна політика розвитку інфраструктури та інформаційних технологій сприятиме прискоренню темпів зростання інвестицій.

В Україні необхідно створити реальні умови виведення економіки на шлях сталого зростання, продовжити формування інвестиційного потенціалу економіки, забезпечення добробуту українського народу.

Надзвичайно вагомою є проблема з місцевими бюджетами, оскільки нині вони дуже залежать від центру. Необхідно відповідно до законодавства зменшити цю залежність. Це сприятиме стимулюванню економічного розвитку в регіонах. Бо як складова бюджетної системи держави місцеві бюджети забезпечують необхідними коштами фінансування заходів економічного і соціального розвитку, що проводяться органами влади на відповідній території. Такий підхід свідчить про участь органів місцевого самоврядування у вирішенні актуальних проблем розвитку держави. У складі місцевих бюджетів формується бюджет розвитку. Має бути неухильне дотримання принципу збалансованості місцевих бюджетів. Сьогодні, на жаль, така ситуація, коли недостатня ресурсна база місцевих бюджетів посилює їх залежність від центру. Необхідно зробити все для того, щоб уникнути такої ситуації у 2006 році.

Треба ретельно і зважено підходити до опрацювання державного бюджету на 2006 рік, враховуючи висновки бюджетного комітету. Адже бюджет, його дохідна частина прямо пов'язані із Державною програмою соціально-економічного розвитку України на поточний фінансовий рік.

Бюджет тісно пов'язаний із добробутом країни. І це вчергове підкреслює всю актуальність проблеми, скажімо так, бюджетної ідеології і процесу нормування бюджету.

Ігор ШАРОВ,
народний депутат України.

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

І навіть восени скресла крига

Народні депутати у четвер так і не обрали заступника Голови ВР та керівників і заступників голів комітетів. Та й врешті, як зазначив керівник фракції Народної партії Ігор Єремеєв, за кілька місяців до парламентських виборів — це була даремна процедура.

Щоправда, крига скресла в бюджетному процесі. І хоча повного консенсусу парламентаріїв і урядовців під час підготовки головного фінансового кошторису на наступний рік чекати неможливо, парламент подав знак для співпраці. Депутати порадили Кабміну не забувати про проблеми й розвиток регіонів, не посилювати податковий тиск. Утім, навіть якщо не вдасться порозумітися двом гілкам влади на певному етапі підготовки документа, буде недоречно говорити про крайнощі — відставку уряду, вважає Голова Верховної Ради Володимир Литвин. І вкотре закликав «забезпечити ритмічність і прогнозованість життя у тих мінімально можливих межах, наскільки це реально».

Водночас Верховна Рада збільшила видатки держбюджету-2005 на 4,1 млрд. грн. для дотацій місцевим бюджетам на забезпечення виплат зарплат та інших першочергових платежів.

Не вщухали цього тижня і розмови: як ділити мільярди від продажу «Криворіжсталі»? Парламентарії закликали прискіпливіше і відповідальніше ставитися до витрат коштів, отриманих від приватизації металургійного гіганта. Голова Верховної Ради запропонував створити відповідну робочу групу, а народні депутати підготували більш як 10 законопроектів стосовно використання фінансів.

Новий Генеральний прокурор Олександр Медведько, не порушуючи традицію своїх попередників, у найближчій перспективі пообіцяв розслідувати резонансні кримінальні справи. Не робити жодних тотальних кадрових змін в органах прокуратури. І, звісно, пильнувати Закон. Особливо в гарячу виборчу пору.

А старт виборчої кампанії наближається. Це постійно відчувається з наполегливої вимоги тележурналістів — удосконалити виборче законодавство. Крім того, відбулася і позачергова погоджувальна рада голів фракцій та груп з цього приводу. Як поінформував перший заступник голови Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Сергій Правденко, всі побажання ЗМІ, крім одного, підтримані. Зокрема, залишається дискусійною лише зміна до ст. 66 щодо визначення політичної реклами. Втім, заспокоїв парламентарій, всі журналісти матимуть право на коментарі і оцінки.

Та й Голова Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович запевнив: не буде такої ситуації, щоб мас-медіа постраждали — ЦВК виступатиме в ролі чесного та справедливого арбітра. І забезпечить прозорі вибори. А наскільки вони будуть чесні — залежить від суспільства.

А поки що, згідно з останніми соціологічними дослідженнями, жодна з політичних сил, котрі можуть потрапити до парламенту, не стала загальнонаціональною партією, яка мала б достатню підтримку в усіх регіонах країни.

Наталя РОМАНОВА.

Заява фракції політичної Партії промисловців і підприємців України

30 серпня 2005 року прокуратура Чернігівської області порушила кримінальну справу за фактом зловживання службовим становищем службовими особами відкритого акціонерного товариства «ЧеЗаРа», що завдало відчутних збитків підприємству.

Відкрите акціонерне товариство «ЧеЗаРа» створено відповідно до рішення Міністерства машинобудування військово-промислового комплексу і конверсії України від 26.05.1994 № 764, шляхом перетворення державного підприємства «Чернігівський радіоприладний завод» на відкрите товариство.

Це підприємство за своєю діяльністю унікальне, оскільки працює в галузі високих технологій та виготовляє продукцію для космічних потреб.

Підприємство забезпечує роботою більш як 3000 громадян, утримує досить широку мережу соціальних закладів (лікарні, оздоровчі заклади для дітей та дорослих тощо). Продукція підприємства відома не тільки в Україні, а й далеко за її межами, багаторічні взаємовигідні робочі контакти встановлені з багатьма іноземними компаніями, участь у програмі «Морський старт» тільки підкреслює перспективні високотехнологічні напрацювання колективу.

Як нам стало відомо, прокуратура, не здійснюючи перевірки підприємства, порушила кримінальну справу і активно веде слідчі дії, для чого створено слідчу групу.

Уже понад місяць комісія не може встановити розміри «збитків», що і було начебто підставою для порушення кримінальної справи. Крім того, не встановлені і порушення закону.

На нашу думку, прокуратура втрутилася в суто господарську діяльність підприємства, що заборонено п.5 ст.19 Господарського кодексу України.

Розуміючи безперспективність порушення кримінальної справи за даним фактом, за вказівкою деяких посадових осіб місцевих органів влади на підприємство вже в котрий раз направляють з перевіркою фахівців податкової інспекції разом з працівниками прокуратури, які фактично перевіряють угоди, що вже були перевірені, і актами податкової інспекції підтверджена відсутність порушень.

Такі дії прокуратури спричиняють шкоду інтересам виробничого товариства, відсутність об'єктивної інформації про висновки перевіряючих породила різноманітні чутки в колективі, штучно створюється нервова обстановка.

Збитки зростають щоденно не тільки на ВАТ «ЧеЗаРа», а й усуваються можливості іноземного інвестування, що погіршує діловий імідж всієї держави.

Фракція ППУ звертається до Генеральної прокуратури з вимогою негайно втрутитись у цю справу і сприяти відновленню законності, що сприятиме нормалізації виробничого процесу підприємства та захистити честь керівництва ВАТ «ЧеЗаРа».

Віталій МАЙКО,
уповноважений представник фракції,
народний депутат України.

■ ФОТОФАКТ

Під час засідання «круглого столу» в Укрінформі обговорювалася тема виборів депутатів Київради та міського голови столиці.
Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Заява фракції партії «Єдина Україна»

про розповсюдження недостовірної інформації щодо відзначення 7 листопада 2005 року «Свята примирення на майдані Незалежності ветеранів Червоної Армії та воїнів Української Народної Республіки»

2 листопада цього року в м. Києві було розповсюджено листівку, яка містить неправдиву інформацію про відзначення 7 листопада 2005 року «Свята примирення на майдані Незалежності ветеранів Червоної Армії та воїнів Української Народної Республіки», а також повідомляє, що зазначений захід відбудеться із залученням клейнодів Богдана Хмельницького та за сприяння фракції «Єдина Україна» і моїм особисто.

Вважаємо, що ця листівка спрямована на дестабілізацію ситуації в столиці України. Зважаючи на неоднозначне ставлення людей різних політичних переконань до історичної дати 7 листопада, автори зазначеної фальшивки намагаються спровокувати громадські заворушення.

Ми засуджуємо дії невідомих зловмисників і переконані, що якнайшвидше виявлення правоохоронними органами замовників і розповсюджувачів таких фальшивок і притягнення їх до відповідальності покладе край подібним діям.

Керівник фракції
Богдан ГУБСЬКИЙ.

НОВИНИ

СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 210 (3710)

На Кіровоградщині 15 тисяч жителів Світловодська через аварію залишилися без води

Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ у запиті до Прем'єр-міністра відзначає, що необхідно переглянути міждержавну угоду з Росією про перебування Чорноморського флоту в Україні

■ У НОМЕР

Чутки про страйк перебільшені

Львів. Головний лікар Львівської обласної клінічної лікарні Олександр Лемішко та його колеги дізналися про страйк у своєму закладі із... газет. А ще — з телеграм, якими закидали лікарню із усіх-усюд: мовляв, підтримуємо ваші справедливі вимоги. Насправді з'ясувалося, що голодовка — це була лише показова акція, зініційована трьома (!) лікарями й статистами.

На зборах осередку Українського лікарського товариства було ухвалено звернення до громадськості і медичних працівників. «Розцінюємо цю акцію як політичну піар-кампанію деструктивних і антидержавних сил, які переслідують особисті інтереси напередодні парламентських виборів», — йдеться в документі, який передала до корпункту голова осередку Любов Ней-Гоцко. «Я 44 роки працюю в лікарні, але такого не пам'ятаю, — каже вона. — Ніхто з ініціаторів акції з колективом не порадився. Ми також висловили б свої міркування про реформи медицини».

Правописна епідемія

Завтра юні і дорослі мешканці Львівщини писатимуть диктант. Протягом 40 хвилини його текст звучатиме в ефірі обласного радіо. Ідею підказали сусіди —поляки. Там такі диктанти пишуть мешканці всієї країни — з поваги до рідної мови і бажання знати її краще. В області перший диктант провели два роки тому. Відтоді «Український правопис» для багатьох став настільною книжкою. Диктанти писатимуть і науковці, і вчителі. Потім їхні роботи будуть скріплені печаткою навчального закладу і надіслані до Головного управління освіти і науки. Журі перевірить їх і оголосить результати у січні наступного року.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У день, коли Київський метрополітен святкував 45-річчя, до його музею завітали ветерани: помічники машиніста Микола Ігнатенко, Володимир Кистень *(показує себе, молодого, на стенді музею)*, Микола Куриленко.

Державо, віддай гроші!

Луганськ. Найбільше в Україні підприємство вторинних алюмінієвих сплавів, завод «Інтерсплав», зупинило своє виробництво. Причина — заборгованість держави з відшкодування ПДВ, що становить 23 млн. гривень. Наприкінці 2002 року «Інтерсплав» уже переживав схожу ситуацію. Тоді підприємство зупинилося і змогло відновити роботу лише за три місяці.

Вл. інф.

Мухи окремо, котлети окремо

Кожному киянину по додатковому відру для сміття

З початку 2006 року в Києві збираються розпочати сортування сміття. Його розділятимуть у два різні контейнери: органічні відходи в один, неорганічні в інший, повідомив начальник головного управління комунального господарства столиці Шпарик Михайло Миколайович. Адже в розвинутих країнах не більш як п'ять відсотків сміття йде на смітники, інше — переробляють, даючи йому друге життя, а собі — додатковий заробіток. А у нас усе звалюють в одну купу, що у столиці, до слова, неприпустимо розрослася. Йдеться про полігон номер п'ять, котрий такі заходи зможуть істотно розвантажити.

Колаж Анни ЦАБУТ.

Задум цей архіважливий. Адже, виходячи ранком з під'їзду, як завжди, натикаюся на звичну картину: сміття лавиною вивалюється із контейнера, що бував у бувальцях. За цього неозброєним оком видно, що там перемішалися не тільки мухи з котлетами. Столична влада з наступного року збирається почати «розбірки» не тільки з самим сміттям, а й привчити мешканців міста відокремлювати оцих самих мух від котлет. Писав «Голос України» про проблему чимало, як і одержував від чиновників чимало відповідей, мовляв, розібралися, винних покарали. А гори сміття як прикрашали більшість дворів спальних районів Києва, так і прикрашають. Крім того, експерименти з розбором відходів у столиці проводилися ще в 90-х роках і, як бачимо, не прижилися. Та й не так багато в Києві будинків без власного сміттєпроводу, тому хоч і розсортований по різних кульках, але сміття все одно викидатимуть в одну трубу. І вже двірникам, мабуть, доведеться або на дотик, або за кольором (а, може, за запахом?!) поліетиленових пакетів визначати, які саме відходи в них містяться.

Процес очищення столиці планують проводити поступово: спершу для нововведення виберуть по одному мікрорайону в кожному районі, років за п'ять хочуть охопити весь Київ. Задум простий: у кожну квартиру поставлять (зазначте — за рахунок міста) додаткове відро для сміття і забезпечать кульками, а біля під'їздів додасться контейнерів для того, щоб різнорідну вторинну сировину розділяти по різних місцях. Непоганий задум, але знадобиться чимало грошей не тільки для «тари», а й додаткових машин, бензину. І навіть якщо вдасться профінансувати грандіозний замір, то з'явиться проблема з його виконанням.

— Ось у мене особисто не викликає ентузіазму перспектива розбиратися з усім, що викидаю, та й присутність у малогабаритній квартирі ще одного відра не порадує, — каже сусідка, — хоча, якщо внаслідок цього зникнуть сміттєві джунглі під під'їздом, можна і потерпіти, — додає вона.

А фахівці впевнені, що вторинна сировина може і повинна давати прибуток, і навіть уже давати, але тільки окремим підприємцям. Тому для підвищення свідомості громадян проводитимуть інформаційні кампанії: комусь обіцяти чистоту міста, когось лякати штрафами. Хто переможе в боротьбі за чистоту — доблесна мітла комунальників чи ментальний український пофігізм — абсолютно очевидно. Але дуже хочеться вірити, що щонайменше через кілька років у Києві побачимо картину: всі від малого до великого перед тим, як викинути що-небудь на смітник, п'ять разів перевірять, чи туди викидають.

Анна БОЙКО.

Шахтарі не хочуть змінювати «генералів»

(Початок на 1-й стор.).

Серед вуглярів Луганщини розпалюється обстановка, що спричинено зміною генеральних директорів держпідприємств. Намагаються замінити «генерала» і на ДП «Донбасантрацит». На місце нинішнього керівника Бориса Перепелиці ладять Юрія Зюкова, який нещодавно працював заступником глави облдержадміністрації. У конфлікт втрутився міський голова Красного Луча Сергій Лук'янченко. Він вважає, що для звільнення Перепелиці немає підстав, а призначення Зюкова розцінює як політичний хід «регіоналів», спрямований «винятково проти Президента».

Заяву про звільнення подав і гендиректор «Первомайськвугілля» Сергій Бурбело. Офіційна причина — пенсія, неофіційна — нова посада в міністерстві. Однак деякі спостерігачі схильні вважати, що в такий спосіб комусь розчистили дорогу до крісла «генерала». Гірники ж підозрюють, що заміна керівників, яку розпочало Міністерство вугільної промисловості, не що інше, як підготовка до приватизації підприємств галузі.

Алла АНТІПОВА.

Луганск.

■ ДОВКІЛЛЯ

Заповідників побільшає

У Криму на мисах Тарханкут і Меганом, горі Чатирдаг й Сиваській затоці з'являться 11 заказників площею більш як 4 тисячі гектарів.

У Мінприроди України передано матеріали проекту створення Тарханкутського природного заповідника площею 6270 га й наукове обгрунтування створення пам'ятки природи загальнодержавного значення «Півострів Меганом» площею понад 651 гектар. До того ж згідно із законом «Про загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України» на півострові з'являться національні природні парки «Сиваський» та «Чатирдаг». Вони стануть охоронними оберегами фауни і флори та здоров'я людей, як і вже існуючі на території Криму 149 об'єктів природно-заповідного фонду, **інформує наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

А за ініціативою Дніпропетровської обласної ради та державного управління екологічних ресурсів в Солонянському районі створюється регіональний ландшафтний парк «Придніпровський». Вже визначено, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій КОРОБКОВ**, що загальна площа становитиме 4917,9 гектара. Парк буде розташовано на землях Військової, Башмачанської, Микільської сільських рад, на території Микільського лісництва. Об'єкт являтиме собою комплекс придніпровських глибоких балок і ярів з байраками, степом і штучним лісом, крутими берегами Дніпра.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

До НАТО пішки. Без технічного базису

Військово-технічне співробітництво України зводиться до продажу зброї

Жодного міжнародного контракту і проекту в нас на сьогодні немає. Мало того, фінансування таких розробок не передбачено. Про це заявив перший заступник міністра промполітики України Олег УРУСЬКИЙ.

— Коли в нас купують той чи той військово-технічний товар, то найперше запитують: а чи є він на озброєнні України, — пояснив заступник міністра. — На жаль. В основному ми працюємо на експорт, а не на себе.

За даними Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння, сьогодні вітчизняний оборонно-промисловий комплекс на 90% орієнтований на експорт і лише на 10% — забезпечує внутрішній ринок. Торік Україна наторгувала зброєю на 650 мільйонів доларів. За прогнозами експертів, нинішнього і наступного очікується спад продажу.

— Ми починаємо розширювати спектр послуг, але при цьому не збільшуємо обсяги продажу військової техніки. Україна поставляє зброю до країн третього світу. Зброю третього, а то й шостого покоління. Наш ринок збуту — це ринок нерозвинених країн, що небезпечно для вітчизняної оборонки, — коментує ситуацію «Голосу України» експерт центру Сергій Згурець. — Відсутність спільних проектів з європейськими країнами свідчить про те, що, декларуючи курс вступу до НАТО, Україна не створює спільного технічного заділу у вигляді спільних проектів із країнами Північно-Атлантичного блоку. Ми йдемо до НАТО пішки. Без технічного базису.

Сьогодні всі торгують зброєю, але ніхто не працює над виробленням довгострокової стратегії у військово-технічній галузі, спільних проектів. У країні відсутня координація цієї діяльності. Є великий ризик втратити ринок озброєнь. Вихід — переформатувати наявні правила гри, вважають фахівці. Нині за військово-технічне співробітництво відповідають Міноборони і Мінпромполітики. Кожний тягне ковдру, а в даному разі гармату, на себе. Щоб зберегти оборонку і зовнішні ринки, необхідно створити один координаційний орган при Президентові або Прем'єрові.

Ольга ВАУЛІНА.

■ ФОТОФАКТ

Після міжнародних виставок озброєння зазвичай укладаються вигідні контракти. Одна з них — «Айдекс-2005» в Абу-Дабі, столиці Об'єднаних Арабських Еміратів.

Фото з архіву агентства «Прес-КІТ».

Тепло... з неперемінною хмарністю

Баку зустрів теплом, присутністю Гейдара Алієва на біг-бордах і знайомим конфліктом кольорів

■ ЗАВТРА — ВИБОРИ В АЗЕРБАЙДЖАНІ

Помаранчевий колір опозиційного блоку «Азадлик» повернув до українських подій річної давності. Тут загалі багато що нагадує про нашу минулу осінь. Лідер Народного фронту Алі Керимли звернувся до виборців із закликом «виявити мужність, щоб досягти справедливості в республіці». Поки що з нею, здається, проблеми не лише в місцевого електорату. Чомусь під немилість потрапила Україна, яку, очевидно, запідозрюють в експорті помаранчевої революції. Тут відмовилися від «послуг» 25 наших спостерігачів. Прохолодне, м'яко кажучи, офіційне ставлення і до українських журналістів. Так само не допустили до моніторингу виборчих процесів Мадлен Олбрайт з її американською демократичною інституцією. А голова Держкомітету з питань телебачення і радіомовлення ініціював заборону прямої трансляції для іноземних компаній у день виборів. Оскільки вважає таку цікавість «незаконною».

В середньому на округ (їх усього 125) припадає приблизно 12 кандидатів. Присутність опозиції і провладних сил також приблизно паритетна. За результатами опитування, рейтинг блоку «Азадлик» майже втричі перевищує рейтинг провладного «Нового Азербайджану». Тож опозиція впевнена в перемозі. У ній упевнені, тільки в масштабах країни — і їхні політичні опоненти, які здобудуть її «виключно демократичними методами». А підтвердити їх мають наші старі знайомі — місія спостерігачів від СНД на чолі з Володимиром Рушайлом.

На 8,9, 10 листопада вже заплановані масові акції симпатиків опозиції. Будуть вони демонстрацією протесту чи радості — сьогодні не пророкуватимемо.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Баку (телефоном).

З медалями, але без привілеїв

Цього року Збройні сили України підготували 7 чемпіонів світу, 10 чемпіонів Європи та 110 чемпіонів України. Сьогодні в усіх видах спорту представлені військовослужбовці-спортсмени, які мають чемпіонські звання, стверджує начальник Управління спорту МО Олександр ВЕЛИЧКО.

Серед світових чемпіонів у погонах, котрі одержали це звання нещодавно, двоє представляють такий екзотичний для нас вид спорту, як боротьба сумо. До того ж один із них — жінка, рядовий контрактної служби Світлана Бойкова.

Серед проблем армійців на першому місці — збереження спортивної бази, а також незабезпеченість житлом наших чемпіонів. «Після Олімпіади в Сеулі 16 китайських спортсменів, котрі стали чемпіонами, після повернення одержали від уряду по кілограму золота, квартири та машини. В Азербайджані військовослужбовець-спортсмен, який виборов звання чемпіона, одразу одержує квартиру. На жаль, наші військові чемпіони на таке розраховувати не можуть», — сказав Олександр Величко.

Лякана ворона куща боїться. І правильно робить!

(Початок на 1-й стор.).

У Херсонській області буде створено спеціальну комісію з питань запобігання занесенню та поширенню високопатогенного грипу птиці та мінімізації наслідків можливої пандемії грипу серед населення області. На Волині через загрозу пташиного грипу заборонено полювати на пернату дичину. А, як **повідомляє наш кореспондент Алла Антіпова**, на Луганщині вирішили перестрахуватися. Тут не жаліють навіть горобців!

У рамках профілактики пташиного грипу на території ТОВ СФ «Агроукрптаха» почався відстріл ворон і голубів. Фабрика працює в закритому режимі, а вся її продукція проходить контроль в обласній ветеринарній і санепідеміологічній станціях. На поріг підприємства нещодавно не пустили навіть ветеринарну міліцію. Побоялися, що її співробітники занесуть інфекцію з іншої фабрики, на якій побували з перевіркою.

І хоча Всесвітня організація охорони здоров'я прогнозує спалах пташиного грипу в Україні, наші прикордонники запевняють: вжито всіх заходів безпеки. На українському кордоні діє цілковита заборона на ввезення курячого м'яса з країн, де зафіксовано спалахи вірусу. Але для повного успіху, кажуть прикордонники, має бути злагоджена робота всіх відповідних відомств.

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімку: цей журавель безперешкодно розгулює в китайському сафарі-парку міста Бейдахе (провінція Хебей). Тим часом уряд КНР оголосив, що території перебування перелітних птахів узято під особливий контроль з метою знизити ризик зараження пташиним грипом.

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Вулична війна

У Франції в передмістях Парижа вчора відновилися масові заворушення. Внаслідок зіткнень поранення одержали п'ять поліцейських. У багатьох населених пунктах хулігани спалювали автомобілі і громили магазини. Водії автобусів відмовлялися виїжджати на маршрути, після того як розлютована юрба арабів закидала каменями два автобуси з пасажирами. Причина безпорядків — конфлікт між мусульманськими молодіжними організаціями і правоохоронними органами.

Буковинці вже хочуть

Чернівецька влада закликала керівництво австрійської фірми «Хольцціндустрі ГмбХ» таки збудувати деревопереробний завод на українській території і обіцяє цілковите сприяння. Раніше тут планували налагодити виробництво, котре могло б переробляти 500 тисяч кубометрів лісу на рік. На переробку, крім буковинської деревини, мали залучати й ліс інших областей та Росії. Проте через політичну та економічну нестабільність австрійський інвестор вирішив збудувати завод у Румунії. Тепер його умовляють змінити рішення.

Сергій СУЛИМА.

■ СВІТ КОРОТКО

ЯПОНІЯ

Поділитися нафтою

До п'ятого грудня Японія продовжить використання стратегічних запасів нафти, щоб знизити вплив зростання цін на енергоносії на світову економіку. Про це повідомив міністр торгівлі Тосіхіро Нікаї, нагадавши, що Токіо робить так втретє в історії після «нафтової кризи» 1979 року і початку війни в Перській затоці в 1991 році. Японія з початку вересня переправляє до США нафту зі своїх стратегічних запасів відповідно до плану, розробленого Міжнародним агентством з енергоносіїв.

ПАКИСТАН

Замість похорону родича — масова смерть

На півдні Пакистану зазнав аварії пасажирський пором, через що загинуло не менш як 60 осіб. В Аравійському морі судно, що перевозило велику групу вихідців з двох сімейних кланів, які пливли в містечко Алі Мухаммад Дарс на похорон родича, з невідомих причин перекинулося. Про подію владі повідомили п'ятеро чоловіків, які врятувалися, що змогли доплисти до берега. А всього пором перевозив не менш як 80 осіб, тому рятувальники не виключають, що кількість загиблих може значно зрости.

ІЗРАЇЛЬ

Зловживав становищем?

Генпрокурор Ізраїлю Еран Шендар отримав доповідь слідчої комісії у справі про зловживання, які було допущено ізраїльським послом у США Данні Аялоном. Останнього підозрюють у різних службових порушеннях. Зокрема, йдеться про неналежне використання державних коштів. За деякими даними, ізраїльський посол оплачував із скарбниці послуги жінки, яку найняла його дружина для організації свята повноліття доньки Аялона. Колишні співробітники ізраїльського посольства в США скаржаться, що Аялон і його дружина дозволяли собі брутальності на адресу персоналу.

ТУРЕЧЧИНА — ГРУЗІЯ

На уряд подали до суду

Турецька компанія «Текташ» подала до паризького арбітражного суду позов проти уряду Грузії на суму 27 мільйонів доларів. Компанія вела роботи з будівництва автомобільного тунелю Батумі—Кобулеті на початку 2004 року, однак потім уряд Грузії відмовився від її послуг, що, на думку компанії, не відповідає умовам контракту. Міністр економіки Грузії Іраклій Чоговадзе заявив, що в уряду немає сумнівів у тому, що він виграє судовий процес.

ДЕНЬ
СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 210 (3910)

В Азовському морі знайдено човен, на якому десять днів тому вийшли у море троє рибалок — їхня доля й досі не відома

Народний депутат Ярослав КЕНДЗЬОР просить керівника ДУСі пояснити умови розміщення у секретаріаті Президента книгарні з російськомовними виданнями

■ ФОТОФАКТ

На Івано-Франківщині активно розвивається зелений туризм. Родина Волинюків з містечка Косова багато років приймає у своєму будинку відпочивальників. Звісно, такий будинок-санаторій завжди повинен мати зразковий вигляд.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

■ ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Газдуємо, аж газ іде!

70 мільйонів гривень виділить компанія «Нафтогаз України» для газифікації прикарпатських сіл. Таку угоду про співпрацю на 2005—2006 роки підписали голова ОДА Роман Ткач та голова правління НАК «Нафтогаз України» Олексій Івченко. Гроші використають на розвиток мережі розподільних газових мереж. Нафтогазовики допоможуть спорудити соціальні об'єкти. В область уже надійшли перші сто тисяч на реконструкцію Івано-Франківської школи-інтернату для дітей-сиріт. За словами Олексія Івченка, так компанія вирішила стимулювати область, яка нині на першому місці в державі зі встановлення газових лічильників і здійснює належну роботу зі зменшення втрат і витрат газу. До речі, за рік незалежності, як повідомив голова обласної ради Василь Брус, на Прикарпатті прокладено 3800 км газопроводів, що більше, ніж за час перебування в СРСР. Сьогодні рівнинні райони області газифіковано на 80—85 відсотків, чого не скажеш про гірські села. Якщо і далі такими темпами розвиватиметься газифікація, зауважив Василь Брус, то через 5—7 років на Прикарпатті її закінчать.

Кругляк залишається невиїзним

Деревину в круглому вигляді та необрізні матеріали не можна вивозити за межі області. Таке розпорядження, прийняте колишнім головою ОДА в останній день 2004 року, залишається чинним. Хоча в жовтні цього року голова облдержадміністрації Роман Ткач вніс до нього відповідні зміни і скасував цю заборону. Як роз'яснили у прес-службі ОДА, голова зробив це, задовольняючи протест прокурора області, котрий заборону на вивезення кругляка за межі області розцінює як перешкоду в діяльності підприємців. Однак Івано-Франківський міський суд своєю ухвалою зупинив дію розпорядження голови облдержадміністрації до вирішення спору по суті.

Кохайтеся, прикарпатці!

Прикарпатці помирають частіше, ніж народжуються. За вісім місяців цього року різниця між кількістю небіжчиків і немовлят становила 2820 осіб. А це більше, ніж за аналогічний період минулого року. Хоча держава й зробила кроки для заохочення дітонароджуваності й підтримки сімей, на демографічній ситуації це не позначилося. До того ж неохоче стали обзаводитися дітьми і в селах, і в містах. На території області за цей період лише в трьох адміністративно-територіальних одиницях зафіксовано збільшення населення.

Дарина НАЗАРЧУК.

Чому загинув «Новоросійськ»?

На це запитання можна відповісти, поки живі очевидці трагедії, що сталася півстоліття тому, вважає голова Севастопольської міськдержадміністрації Сергій Іванов. Він має намір ініціювати нове розслідування причин загибелі флагманського лінійного корабля «Новоросійськ», який до передачі його Радянському Союзу в 1949 році як трофея мав назву «Джуліо Чезаре» і належав італійським ВМС.

На мітингу, присвяченому 50-річчю трагедії, що сталася в Севастопольській бухті в кінці жовтня 1955 року, Іванов заявив, що має намір звернутися до президентів України і Росії з проханням відновити розслідування. На думку севастопольського глави, міжурядова комісія (до якої могли б увійти представники влади, фахівці служб безпеки, морського флоту, історики, ветерани лінкора, що залишилися в живих, журналісти) повинна відновити послідовність подій, які передували тій фатальній ночі, всебічно проаналізувати можливі причини трагедії.

Загадковий вибух, що пробив у днищі «Новоросійська» дірку в 156 квадратних метрів, стався 29 жовтня 1955 року о 1.30 ночі, коли більш як півторатисячний екіпаж спав. Декілька десятків чоловік, що були в епіцентрі вибуху, загинули відразу. Інші ще дві з половиною години мужньо боролися за живучість корабля, поки той не перевернувся. З 611 загиблих моряків (це неточна кількість) поховано тільки 257. Лінкор підняли з дна бухти через півтора року після трагедії. Куди поділися останки загиблих, що були всередині корабля, невідомо, як не встановлено і кількість загиблих. Ті, що залишилися в живих, дали розписку про нерозголошення військової таємниці. Лише через три з лишком десятиліття після трагедії з'явилися перші публікації на цю тему. Нині несправедливість замовчування обставин загибелі «Новоросійська» очевидна.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Фото з сайту www.flot.sevastopol.info.

Заручник політкон'юнктури

МЗС України запропонував уряду передбачити в держбюджеті на 2006 рік 5,2 млн. грн. на реалізацію держпрограми інформування населення з питань євроатлантичної інтеграції. Цю суму назвав учора в Києві на конференції «Національна безпека України в контексті євроатлантичної інтеграції: організаційно-правові аспекти» міністр закордонних справ України Борис Тарасюк.

НАТОвська тема завжди була заручником політичної кон'юнктури, про що говорили багато учасників дискусії, організованої Національним центром з питань євроатлантичної інтеграції. На думку народного депутата Олега Зарубінського, про це свідчить і нещодавній провал голосування в Верховній Раді з меморандуму про використання української стратегічної транспортної авіації в операціях і навчаннях НАТО. Глава зовнішньополітичного відомства Борис Тарасюк вважає, що для успішної реалізації євроатлантичних намірів Києву необхідно створити ефективну загальнодержавну систему координації співробітництва з альянсом.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Ізгой шукає захисту

Сумський підприємець Микола Кисленко подав позов до суду за бездіяльність найвищого керівництва — Генеральної прокуратури. Відповідачами названі колишній генпрокурор С. Піскун, його заступник В. Шокін та заступник начальника управління В. Черников.

У своїй заяві позивач вимагає притягнення до кримінальної відповідальності двох останніх «за укриття здійснених прокурорськими працівниками кримінально карних вчинків і допущену фальсифікацію при розгляді його заяв». М. Кисленко переконаний в існуванні у Генпрокуратурі України кримінального угруповання, яке впродовж кількох років покриває злочинну діяльність колишнього голови Сумської ОДА Володимира Щербаня...

За часів Щербаня Миколу Кисленка насильно позбавили власного майна, знищили його бізнес, невідомі двічі підпалювали його будинок, а самого жорстоко побили. Все це, вважає позивач, відбувалося за повного потурання працівників прокуратури області. Недобитий правоохоронними органами і щербанівськими посіпаками колишній ізгой вирішив шукати захисту і справедливості у нової влади.

На бік позивача, як стверджують, став Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, що виступить у Печерському райсуді Києва як зацікавлена сторона.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

І напруга, і ціни стрибають...

Майже 300 тисяч додаткових гривень до кінця року необхідно зібрати орендному підприємству теплових мереж «Житомиртеплокомуненерго». Щоб розрахуватися з енергопостачальною компанією «Житомиробленерго». А набіжить ця сума з якихось додаткових двох копійок за кіловат-годину. Ще в жовтні орендарі платили по 37,6 копійки за кіловат-годину, а в листопаді ціна підскочила майже до сорока копійок. Хоча це також не порятунок, оскільки, як кажуть фахівці, тарифи на тепло ніяк не можуть догнати собівартість послуг: ще до цього підвищення вони становили 88 відсотків від затрат. На додачу й дисципліна розрахунків за теплопостачання невисока. Звідси й борги із зарплати теплопостачальникам, і як наслідок — плинність кадрів у колективі «Житомиртеплокомуненерго».

Олексій КАВУН.

Житомир.

■ ФОТОФАКТ

У Тернопільській області, де зосереджена третина стародавніх українських замків, ентузіасти краю і сусідніх регіонів вирішили благоустроїти ці старовинні споруди.

На знімку: **волонтери збирають сміття навколо одного з найкрасивіших замків Галичини — в селі Токи Підволочиського району.**

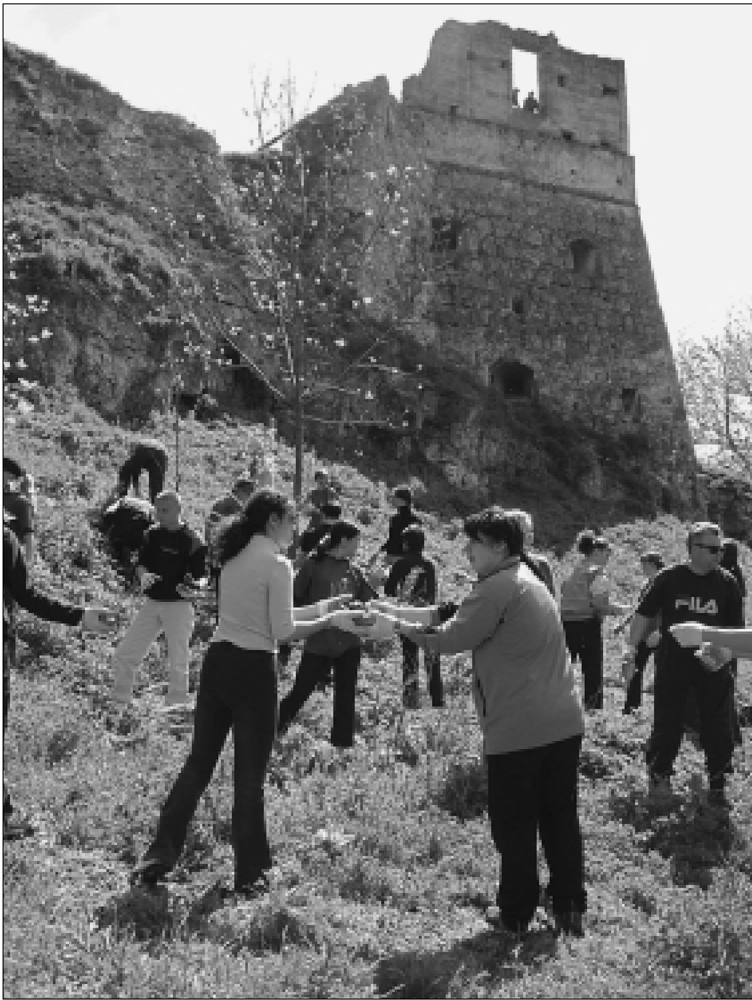

Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

28 жовтня. Київ. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Президент України Віктор Ющенко та Прем'єр-міністр України Юрій Єхануров поклали квіти до могили Невідомого солдата з нагоди 61-ї річниці визволення України від фашистів

31 жовтня. Київ. Вікторія Галушко — депутат Дарницької райради — бере участь в акції «Влада без парканів» біля Секретаріату Президента

2 листопада. Київ. Розпочав роботу VII Всеукраїнський з'їзд суддів.

29 жовтня. Запорізька область Токмацький район. Перепоховання останків 472 радянських воїнів, які загинули у цьому районі в 1943 році

30 жовтня. Луганськ. Прем'єра вистави «... Мені являлася любов», про життя Івана Франка, Луганського академічного українського музично-драматичного театру

1 листопада. У Верховній Раді України відкрилася фотовиставка, присвячена 10-річчю членства України у Раді Європи

3 листопада. Київський міський голова Олександр Омельченко вручає ключі від двокімнатної квартири Катерині Грабар, працівнику сфери соціального захисту, з нагоди професійного свята.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи ЛАЗАРЕНКА, Прес-КІТ та Укрінформу

СУСПІЛЬСТВО
СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 210 (3710)

Українські прикордонники затримали росіянина, який намагався вивезти з України зброю та старовинну ікону

Кінорежисерові, кінооператорові, народному артистові України Юрію ІЛЛЄНКУ за видатний внесок у розвиток вітчизняного кіномистецтва присуджено Державну премію України імені Олександра Довженка 2005 року

■ **КУЛЬТУРА**

Метаморфози Богуслава Шеффера

Приїзд Богуслава Шеффера — видатного композитора, визначальної постаті світового музичного авангарду, а крім того музикознавця, теоретика, театрального драматурга і художника — мав сколихнути цілий Київ.

Отже, тут «польський пан професор» Зальцбурзької Академії музики брав активну участь у своїх музично-театральних метаморфозах, а до того ж із величезним завзяттям (у свої 76 років!) спробував розкрити секрети своєї творчості під час майстер-класу. Це чудово! Щоправда, авторський концерт Шеффера проходив у крихітному (максимум на 50 чоловік) залі Театру на Подолі. Надвечір там зібралася юрба меломанів, ладних знести вхідні двері театру. Але все було вирішено простіше: слухачі, яким не вистачило місць, сіли просто на підлозі сцени. Завдяки цьому виникло відчуття повного злиття публіки, акторів і музикантів; уся дія нагадувала загальну імпровізацію, котра просто не відбулася б за інших умов.

Чим же нас пригостив маестро? Справді фантастика! Київській публіці дісталися вершки — програма всього концерту складалася лише зі світових прем'єр («Poetries» для магнітофонної плівки; «Deux contes» для скрипки і фортепіано; «Ocsenoi' для сопрано, інструментального октету і електронік медіа; «Impresiones liricas» для фортепіано і електронік медіа; «Fragment 3» для двох акторів з акомпанементом кларнета, віолончелі, фортепіано і електронік медіа). Правда, інколи спадало на думку: чому твори п'яти-десятирічної давності не були виконані раніше? Можливо, пан професор привіз нам «другосортну продукцію», котру не ризикнув винести на композиторський аукціон Європи? За великим рахунком, ці міркування справи не змінюють. Публіка отримала величезне враження. Це багато в чому було підготовлено добре втіленою ідеєю «синтезу мистецтв». Крім акустичної й електронної музики, у проекті були задіяні авангардна хореографія (Олександр Чемикос, Ганна Корнєва) і театральна дія (актори «Театру на Подолі» Ігор Волков, Сергій Бойко). Такі «експериментальні» вигадки, здається, дуже корисні не тільки для зацікавленого слухача, а й для самих учасників проекту.

Олена КУЗЬМУК.

Жіночий театральний фестиваль

Чернігівська область. Всеукраїнський театральний фестиваль імені Марії Заньковецької щойно стартував на її батьківщині — на базі Ніжинського драмтеатру. Театри зі Львова, Дніпропетровська, Кіровограда, Херсона, Харкова, Києва та Чернігова привезли до Ніжина спектаклі, де головні ролі виконують актриси.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Їм незабаром в армії служити

Севастопольські хлопці включилися в конкурс дитячого малюнка «Як я захищатиму Батьківщину». Він проводиться в Україні вперше і присвячений 14-й річниці наших Збройних Сил. Тут у різних вікових категоріях змагаються школярі, учні середніх професійно-технічних та позашкільних навчальних закладів. Головна мета — активізувати військово-патріотичну роботу, формувати гордість за свою Батьківщину, готовність захищати національні інтереси Вітчизни. Переможців конкурсу, оголошеного Міністерствами оборони, культури, освіти і науки, назвуть у Києві 5 грудня.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

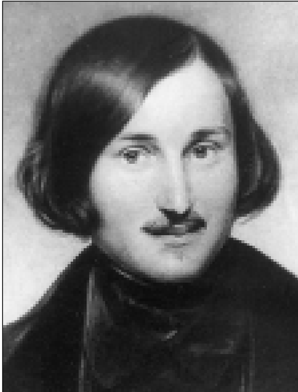
Як містечка воювали за державу

Хмельницька область. Чи не замало уваги приділяють дослідники історії УНР подіям у регіонах? Адже в невеликих населених пунктах часто вирішувалася доля держави, тут можна знайти унікальний матеріал. Такі міркування спонукали ректора Кам'янець-Подільського державного університету Олександра Завальнюка та його помічника Олександра Комарницького видати книгу «Подільські містечка в добу Української революції 1917—1920 рр.» Автори подали матеріал про 122 населені пункти, котрі входили до Брацлавського, Вінницького, Гайсинського, Летичівського, Кам'янецького, Ушицького, Проскурівського та інших повітів. Дослідники відкрили чимало білих плям. Цікавим, зокрема, є аналіз політичного та національної свідомості населення провінції, а також міжетнічних взаємин.

Віра ШПИЛЬОВА.

Великий українець: чужий серед своїх

Парадокс! Миколу Гоголя, нащадка козацького роду, вивчають як іноземного письменника, його творчість входить у шкільні програми зарубіжної літератури. Настав час усвідомити не лише генетичну, а й духовну українськість геніального земляка. До цього спонукає дослідження львівського ученого, доктора філософських наук Назара Горбача «Микола Гоголь: життя і духовна драма генія».

Гоголь усвідомлював Божественне призначення творчості. Його наснажувала віра батьків, але релігійна ментальність ніяк не поєднувалася з духовно-моральною атмосферою великоруського життя. Догмати російського православ'я стали, по суті, руйнівними для його чутливої душі. Відомий проповідник о. Матвій Константиновський намовляв Гоголя, уже визнаного майстра, зректися своїх художніх творів як таких, що писалися під впливом нечистої сили, покаятися і просити в Бога прощення за гріхи. Ті проповіді сприяли розчаруванню у земному житті, пришвидшили загадкову смерть письменника...

Але саме потужний вибух українства — «Вечори на хуторі біля Диканьки» одразу зробили 22-річного Гоголя знаменитим. «...Скільки захвату, захоплення в його описах... своєї рідної, своєї милої Малоросії...». Так охарактеризував українськість Гоголя Бєлінський. Критик чітко відділяє автора від російського літературного процесу. А сам Гоголь повсякчас втікав від російської дійсності. Лише в Італії він провів майже 10 років. Дивував друзів і рідних карколомними комбінаціями цих втеч, які потребували великих зусиль і коштів. «Русь здається могилою. Італія — прекрасна»,— пише він. Попри прихильність друзів, попри люб'язність царя Миколи II, який не лише підтримував Гоголя матеріально, а й дозволив забороненого цензурою «Ревізора», Гоголь утікав. Від кого і від чого?

Його добре сприймала тодішня російська еліта. Втім, у його «Вечорах», «Миргороді» чи «Арабесках» висловлені антиімперські та проукраїнські ідеї, майстерно приховані за іскрометним гумором. «Тут Гоголь ніякий не російський, а талановитий український письменник, який змушений був писати мовою загальноімперською, яка, до речі, тоді тільки ставала на ноги зусиллями двох діячів тодішньої початкуючої національної російської культури — М. Карамзіна та О. Пушкіна»,— пише дослідник.

А ось що писав про Гоголя Павло Чаадаєв: «А чи знаєте, звідки взялося у нас на Москві це безумовне поклоніння талановитому письменнику? Воно виникло від того, що нам знадобився письменник, якого б ми могли поставити поряд з усіма великими духу людського: Гомером, Данте, Шекспіром (...). Їм потрібно що б то не було піднести нашу скромну богомільну Русь над усіма народами світу, їм неодмінно захотілося себе і всіх запевнити, що покликані бути наставниками народів. Ось і знайшовся на перший випадок такий крихітний наставник, ось вони і стали йому про це твердити на різні голоси — і вголос, і на вухо: а він як простодушний і довірливий поет їм і повірив...»

Якби ці наведені Н. Горбачем слова належали не росіянинові, можна було б подумати, що вони належать українському націоналісту...

Чи міг би Гоголь сказати про себе, як Сковорода: «Світ ловив мене, але не упіймав». Гіпотетично міг. Міг, але зробив свій вибір. Назар Горбач «між рядками» робить проекцію на сучасність. Чи ж мало загроз чатує нині на нашу духовну і національну ідентичність? Чи ж усвідомлюємо, чим може обернутися, до прикладу, двомовність? Це — як дві батьківщини у Гоголя. Та суть навіть не у тім, якою мовою розмовляєш чи пишеш і де живеш (географічно). Важливо, в якому Домі Буття перебуває твоє єство...

Назар Горбач як автор дослідження «Невідомий Сковорода» не міг не протягнути ниточку між двома великими українцями, у філософії життя котрих є чимало спільного. Обоє були неодружені й бездомні. Обоє дотримувалися принципів християнського аскетизму. Але Сковороду аскетизм привів до внутрішньої свободи і став застереженням від «принад», на які ловилися тоді тисячі молодих українців, що їхали здобувати кар'єру до Росії і там втрачали свою українськість. Гоголь натомість пропонує шляхом християнського аскетизму «вдосконалити» імперію. Геній упіймався у власні тенета. А коли усвідомив це, обірвав нитку. Назар Горбач пропонує нам погортати життя Великого Українця і принагідно власне життя також...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

«Бережіть, батьку, матір

...У центрі села Слобода Романівська — просто коло церкви, амбулаторії, пошти, школи та крамниці — дорогу перепиняє череда корів. І навіть тутешній страж порядку, котрий, повсякчас поглядаючи на годинник, видає скороочікуваний приїзд високого гостя, не може аніяк втрутитися у цей неквапний рух. Селяни чимчикують до магазину по свіжий хліб (кажуть, такого смачного, як із романівської пекарні, нема ніде) і геть не дивуються щойно прибулим авто з київськими номерами. Бо Голову Верховної Ради тут і досі сприймають передусім як свого земляка.

Володимир Литвин, котрий зазвичай дорогою до рідної домівки сам веде авто, зупиняється біля храму, що носить ім'я святого Володимира (до речі, і церква, і пекарня, і газ, і весь «соцкульт» у селі з'явилися лише завдяки сприянню головного парламентарія). Ставить свічку під іконою, де поминають близьких. Подумки помолившись і тричі перехрестившись на виході з церкви, запрошує додому: "Це вже близько, якихось сто метрів».

Коло хвіртки Володимира Михайловича зустрічає мати, Ольга Андріївна, вбрана, незважаючи на перші осінні морози, лише в светрик і хустинку — селяни не звикли на подвір'ї тепло кутатись. Обійми, поцілунки й материнські сльози. У дворі вже чекають батько, брати Микола й Петро, двоюрідні сестри, племінники, багато інших родичів. Із літньої кухні, звідкіля долинають дивовижно смачні запахи, виглядає сестра Надія. Ольга Андріївна запрошує всіх до хати й до столу («Ви ж, бідненькі, померзли в дорозі!»), просить роздягатися просто на тапчані в кімнаті («Чи ж хто покраде!») і бідкається, що в її хаті дещо затісно. У кожній кімнаті й навіть у передпокої повсюди висять образи — у рушниках і без, намальовані, вишиті, ковані чи з порцеляни, і над кожним квіти. Одразу впадають у вічі й численні портрети на стінах — батька, матері, синів, знімки, живопис чи інкрустації. А фотоколажі — до 50-річчя весілля Ольги Андріївни та Михайла Климовича, чи про Володимира Михайловича під час помаранчевої революції — виявляється, робить Микола Михайлович, молодший брат глави парламенту і голова Держприкордонслужби України. Він детально розповідає, хто є хто на старих родинних знімках, де батько й мати ще зовсім молоді, а нинішній Голова Верховної Ради — білявий усміхнений хлопчик у картатій сорочечці й коротких штанцях. «Гляньте, який тут наш тато красивий»,— каже Микола Литвин. А Ольга Андріївна додає: «І тато красавець, і мама симпатична!»

У центрі столу сідає Володимир Литвин, праворуч — мати, ліворуч — батько, коло матері — тутешній священик. Коротка молитва — і перший тост за здоров'я господарів дому. Володимир Михайлович просить усім налити не «казьонку», а «нашу» — за рецептом сестриного чоловіка, настояну на травах. І

«Сестринівку любив я незвичайно...»

Народні депутати України Леонід Кравчук та Григорій Калетник ініціювали справу відновлення будинку у селі Сестринівка на Вінниччині, де не раз бував Михайло Грушевський.

Згадку про Грушевського поклали під... сукно

Пам'ятка історії місцевого значення — будинок родини Михайла Грушевського у селі Сестринівка Козятинського району на Вінниччині — нині нагадує руїну **(на знімку).** Усі намагання реставрувати будівлю і створити у ній музей, на жаль, не увінчалися успіхом. Розмов навколо цього точилося багато. Не лише на місцевому рівні. У 2003 році після запиту з трибуни ВР народного депутата України Олега Юхновського Кабінет Міністрів доручив Міністерству культури і Держбуду вивчити це питання і внести пропозиції щодо створення Меморіального музею-садиби М. С. Грушевського. Вінницьку облдержадміністрацію тим само рішенням зобов'язували забезпечити виготовлення проектно-кошторисної документації на ремонт і реконструкцію будинку, який дедалі більше ставав схожим на старезну хатину.

Утім, урядовий папір, схоже, поклали під сукно. У чиновників не вистачило сил навіть довести до кінця справу щодо присвоєння місцевій загальноосвітній школі імені Михайла Грушевського: прохання з цього приводу сільських депутатів і педагогічного колективу школи також містилося у депутатському запиті народного обранця О. Юхновського. На його виконання Міносвіти та науки разом з Вінницькою облдержадміністрацією мали внести на розгляд Кабміну проект відповідного урядового рішення. У Вінниці кажуть, що проект такого документа було підготовлено, однак на якому етапі розгляду він загубився чи зупинився, з'ясувати не вдалося.

Наприкінці літа цього року в Сестринівці побував перший Президент України Леонід Кравчук разом з народним депутатом України Григорієм Калетником. Леонід Макарович каже, що знає всі місця, пов'язані з життям і науковою діяльністю відомого вченого-історика, державного діяча. А ось у Сестринівці — вперше. Бажання приїхати сюди викликане двома причинами. По-перше, щоб, як кажуть, пройтися слідами Грушевського, побачити село, ознайомитися з його нинішніми мешканцями і почути від них спогади про автора монументального дослідження «Історія України-Руси». По-друге, особисто долучитися до врятування будинку сім'ї Грушевських і створення в ньому меморіального музею-садиби.

Леонід Макарович привселюдно повідомив, що звернеться від імені очолюваної ним фракції СДПУ(о) з листом до Кабміну з проханням передбачити кошти у Держбюджеті-2006 на реставрацію цієї будівлі.

— Навіть якщо питання фінансування робіт не буде вирішено позитивно, — каже народний депутат України Григорій Калетник, — ми все одно доведемо його до кінця. Справа збереження пам'яті про родину Грушевських є дуже важливою не лише для нас. Це одна із святинь усього народу. Будемо залучати кошти людей, не байдужих до нашої історії, і відновлювати будинок.

Саме байдужість призвела до того, що унікальна за своїм історичним значенням будівля прийшла у повний занепад. Якби ж то вчасно її, як кажуть у народі, підперли! Якби ж вдихнули друге життя! За словами Г. Калетника, фахівці, з якими він радився, дійшли сумного висновку: стан будинку такий, що він не підлягає реставрації. Тому, уточнює співрозмовник, доведеться йти іншим шляхом. Стару будівлю планують розібрати. «Не знести бульдозером! — наголошує народний депутат. — Бо маємо максимально уважно дослідити, з яких саме матеріалів його споруджували, яку застосовували технологію їх кладки і т. д. За такою самою технологією буде зведена нова споруда.»

Мешканці села, сільські депутати, інтелігенція, з якими радилися з цього приводу Л. Кравчук та Г. Калетник, погодилися на таку пропозицію. Вони ж висловили бажання активно допомагати у виконанні будівельних робіт, а далі — у створенні експозиції музею-садиби родини Грушевських. До речі, цікавих документів і матеріалів зібрано уже чимало.

Чим пам'ятна будівля?

У Сестринівці вже є музей Михайла Грушевського. І меморіальна дошка про те, що тут бував цей великий українець. Все це розташовано у місцевій школі. І створено завдяки зусиллям педагогічного й учнівського колективів. На відміну від згаданих вище чиновників, вчителі й учні зробили багато, щоб не загубилися у часі спогади, які, без перебільшення, тепер уже назавжди залишаться в історії держави.

Організаторам музею неабияк поталанило. Як розповіла його директор Людмила Левчук, колишня жителька їхнього села Галина Шевчук працювала у музеї Михайла Грушевського у Києві. Завдяки їй в експозиції сільського музею є копії рідкісних документів, листів, фотознімків, зроблених в архівах. Багатотомне видання творів історика та книгу «З літературної спадщини Грушевського» отримали у подарунок від Міжнародного фонду Михайла Грушевського. Одним з експонатів пишаються особливо. «Нам вдалося дослідити і відтворити на папері генеалогічне дерево цієї непересічної на таланти і героїзм родини. Найщасливішими днями для неї були ті, коли разом випадало збиратися в оселі діда (по матері) Михайла Сергійовича — Захарія Опокова. Це він спорудив будинок, який тепер ми повинні врятувати. Частіше за інших до діда навідувався внук Михайло. Навіть рідній сестрі Ганні, яка народилася у цьому будинку, не доводилося гостювати стільки, як це робив брат.»

Два ордени, золотий і бронзовий Хрести

Грушевський надзвичайно пишався своїм дідусем Захарієм Опоковим. Той працював священиком у Сестринівці, мав сан протоієрея, був дуже активною людиною. За матеріалами «Киевских епархальных ведомостей при Киевской духовной академии», шість разів обирався депутатом з'їзду Києво-Подольського училищного округу, а в 1868 році біля його підпису під протоколом значилося «з особливою думкою». Два рази був депутатом Київського єпархального з'їзду. Резолюція одного з них також прийнята з «особливою думкою Опокова.»

Не раз брав участь у соборі Свято-Володимирського братства при Софіївському соборі. У 1889 році Захарія Опокова удостоєно звання почесного члена братства. Нагороджений двома орденами — Святого Рівноапостольного Володимира IV ступеня та Святої Анни III ступеня. Опокова удостоєно золотого і бронзового Хрестів. Як згадується у спогадах історика, дід дуже любив фотографуватися. Хоч як дивно, до нашого часу не збереглася жодна його фотографія. Дослідники Грушевського сподіваються, що, можливо, завдяки комусь із мешканців Сестринівки вдасться заповнити цю прогалину.

М. Грушевський використовував найменшу нагоду, щоб навідатися у Сестринівку. Так йому там гарно почувалося!.. «23. III. 1893 р. рано виїхав я у Сестринівку, хоч по заняттям моїм це не випадало, але хотів втекти од Києва, бо почував себе знервовано і втомлено...» «У Сестринівці мені добре працювалося напередодні складання магістерських іспитів» «Життя в Сестринівці було для мене одним неустанним святом, де не можна було встигнути використати всіх утіх і приємностей, і тільки з страхом зоставалося рахувати тижні і дні, які зоставалися до кінця цього свята і треба було їхати на козятинський дверець...»

А ось ще один запис із щоденника: «Сестринівку любив я незвичайно, страшенно мріяв про неї й линув душею до неї цілими десятиліттями мого життя... Тут я міг зв'язуватися з українською стихією, дотикатися до української землі, її природи, до її культури...» Як після цього не відплатити пам'яті Грушевського такою самою любов'ю, яку він зберігав у своєму серці протягом усього життя до цього куточка рідної землі?!

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: такий вигляд має нині будинок родини Грушевських.

Фото Аркадія ГУЦОЛА.

— і все буде гаразд...»

розповідає матері, як сьогодні тільки у Житомирі, перед першою офіційною зустріччю під час робочої поїздки, помітив, що забув у Києві піджак. І що йому нині часто сняться тривожні сни, але, як у дитинстві вчила мати, підійде до вікна, тричі перехреститься і накаже сну йти геть... Потім пригадує, як у дитинстві батьків бив, коли продав батьків костюм чи коли недоглядів корову... «Бив, щоб з вас люди були! І стали!» — нарешті озивається і Михайло Климович.

У хаті є всі «блага цивілізації» — газ, вода, батареї. Але ще залишилися стара грубка, літня кухня і піч, у якій досі готують дивовижні деруни з сиром та шкварками чи голубці з картоплею. Ще одне «благо» — телевізор з великим екраном. Щовечора Ольга Андріївна та Михайло Климович дивляться теленовини: «що воно коїться в світі та в тому парламенті». «Всьо врем'я переживаю за дітей. Ох, яке ж зараз життя... А Володя дзвонить весь час, питає, як ми», — каже мати. «А до Києва часто їздите?» — «На дні народження, ось недавно на свадьбу внучки. Але жити в городі не можу — не жила ніколи по містах і до них не привична».

Посеред подвір'я — клумба. Тут раніше стояла стара хата Литвинів — усього одна кімнатка, кухня та веранда. «У цій хаті всі діти родилися, — розповідає мати. — Бідно ми жили, дуже бідно. А в колгоспі як тяжко робила! І сапала, і косила навіть — од того мене так і скрутило! Але, слава Богу, четверо дітей виростили — і всього хватало!»

Із чотирьох дітей Литвинів у Слободі Романівській нині живе найстарша, Надія, з родиною. Микола і Петро, наймолодший син, обидва з дитинства мріяли стати військовими. А Володимир, за словами матері, повсякчас читав книжки. «Ото сховає книжечку за пазуху, десь притулиться, сховається, пригнеться — і все читає й читає, — пригадує Ольга Андріївна. — У нас дома своїх мало було книжок — де на них гроші?! То він усю сільську бібліотеку перечитав». Нині, щоразу приїжджаючи до села, В. Литвин уже сам привозить газети та книжки для бібліотеки.

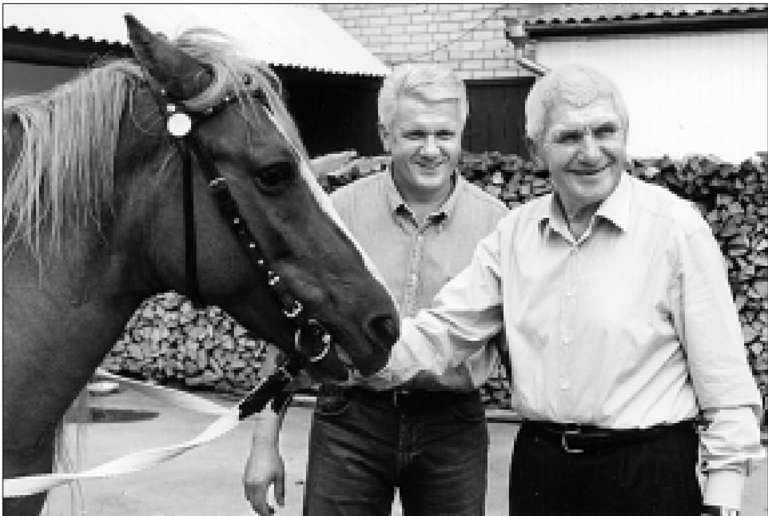
Нову хату побудували тридцять років тому. «Володя тоді вже в Києві вчився, ото батько продасть теля чи свиню — заробить то п'ятдесят, то шістдесят карбованців, щоб якась копійка була. Одного году зробили фундамент, потім — далі. У сімдесят четвертому сюди перейшли, але хата була ще така неужита — некрашені двері, підлога, вікна, а стіни мокріназиму. І тут якраз — і Надя виходить заміж, і хату треба доробити».

За хатою — великий город, а за ним безкрає поле. Як колишні колгоспники, Ольга та Михайло Литвини отримали свій земельний пай. Цьогоріч дуже рясно вродила картопля, а загалом, кажуть, росте все. «Я Володі кажу: нащо тобі та клята робота, глянь, яка картопля гарна вродила!» — продовжує Ольга Андріївна. Орють город плугом, у господарстві нині кури, кінь, пес. І хоч сини досягли в житті великих висот, у батьківському побуті мало що змінилося: пораються на городі, солять та консервують на зиму помідори й огірки, варять варення. «То все наше життя...» — кажуть.

А з кулінарних рецептів, якими щедро ділиться Надія Михайлівна, — і юшка з грибами, і кров'янка, і домашня ковбаса, і налисники з сиром, і солодке з пшона та гарбуза, і ще безліч страв, які споконвіку готували на поліській землі, — можна було б видати цілу книгу. «Особливо полюбляю запечену в печі картоплю з ковбасою. Смакота!» — зізнається Володимир Михайлович. А Надія Михайлівна щонеділі ставить у церкві найбільшу, яка є, свічку: за брата Володю і за людей, котрі з ним працюють і керують Україною. Щоб Господь допомагав їм нести свій хрест.

«Ми ж віруючі, й усіх діточок одразу хрестили в церкві, хоч тоді й совєтська власть була і забороняли, — додає Ольга Андріївна. — Діти — це Божий дар. І те, ким став Володя, то теж од Бога. Все од Бога і тільки з Богом треба жити. Так і ростили своїх дітей». Потім з усмішкою пригадує, як їхали з чоловіком Михайлом вінчатися до сусіднього села — на старій підводі...

Тим часом за вікном сутеніє, а за столом починають заспівувати. Першим заводить Микола Михайлович. «Рідна мати моя», «Ой, чий то кінь стоїть», «Палала сосна»... Підхоплює і Володимир Михайлович. Потім пригадує слова Бориса Олійника про матір і межу, за якою вічність, і враз смутнішає: «Батьківський дім — це те, куди летиш і повертаєшся, як птах із вирію». Щоб розрядити печальну ноту, Микола Михайлович заспіває щось веселе про солдатів. Лунають пісні, розмови, аж тут захвилювався батько, Михайло Климович: пора заводити до стайні коня, щоб не змерз на морозі.

...Наступний тиждень уже розписано в робочому розкладі Голови Верховної Ради до хвилин. Пленарні засідання, погоджувальна рада, нарада у Президента, прес-конференція та виступ на телебаченні, чергова поїздка в регіон... Не все й передбачити та спланувати. Але завтра у Володимира Михайловича ще вихідний, і він запрошує брата Миколу пограти о восьмій ранку в футбол. Однак у брата, вочевидь, інші плани, бо він, усміхаючись, каже, що болить нога. Надворі вже пізній вечір, і Володимиру Литвину час вертатися до Києва. Він іще заходить до стайні поглянути на коня і просить маму дати на дорогу гарбузового насіння. Обнімає своїх стареньких — мовчазного після складної операції тата й згорблену від тяжкого труда маму. В його очах — не то втома, не то сльоза: «Бережіть, батьку, матір — і все буде гаразд!»

Юліана ШЕВЧУК.

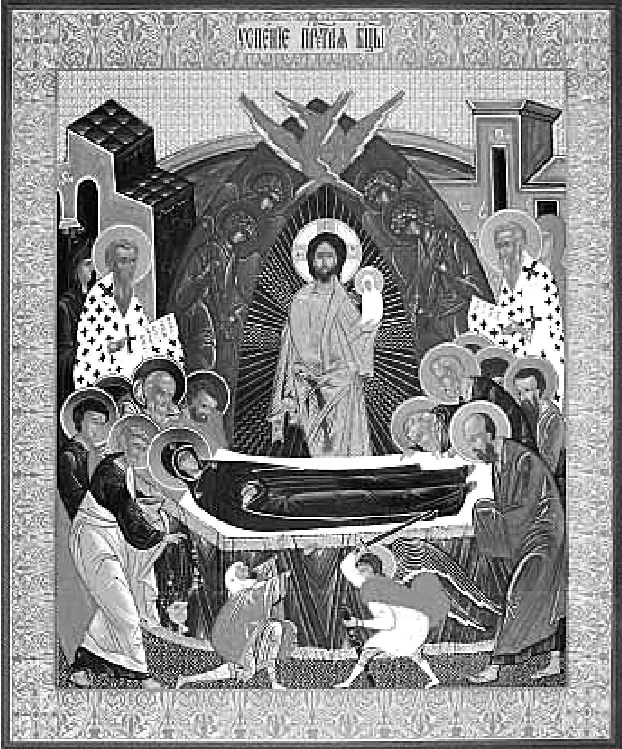
Київ — Слобода Романівська (Житомирська область) — Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

Відбудуємо храм

Релігійна громада Успінської парафії Української Православної церкви проводить роботу з будівництва-відродження Храму Успіння Пресвятої Богородиці в Дарницькому районі (Позняки) міста Києва по вулиці Тальнівській, 4 на місці храму, зруйнованого в 1935 році.

Успінська парафія звертається до всіх віруючих, до всіх людей, кому небайдужа доля історичної пам'яті, хто бажає взяти активну участь у відновленні історичної справедливості, надати посильну фінансову допомогу для відродження Храму Успіння Пресвятої Богородиці в Дарницькому районі Києва.

Імена всіх доброчинників, назви організацій, що нададуть фінансову допомогу у відродженні храму, буде висічено на мармуровій дошці, прикріпленій біля входу до храму, а також внесено в Книгу пам'яті для увічнення їхніх добрих діянь. Телефони: 418-28-71, 516-87-90.

Гроші з «конвертів» — до бюджету

Хмельницький. Понад 630 мільйонів гривень спрямовано за дев'ять місяців податківцями Хмельницької області до зведеного бюджету. Наповненню державної казни сприяла активність співробітників податкової міліції, які виявили і припинили діяльність більш як 90 фіктивних фірм та 60 конвертаційних центрів, що займались тіньовими оборудками, обминаючи платежі до бюджету.

Гартують змолоду

Хмельницьке представництво національного фонду «Україна — дітям» та козацьке товариство Якова Гальчевського заходилися відновлювати обласні дитячі військово-спортивні змагання. Команди із шкіл-інтернатів та звичайних шкіл з різних районів змагалися у стрільбі, демонстрували військову виправку з піснями, випускали стінгазети. Представники Спілки підприємців і промисловців підготували подарунки для кожної команди — музичний центр, а переможцю — телевізор.

Ірина КОЗАК.

Дітей поставили в чергу

Вінницька область. Батьки 1148 маленьких вінничан чекають черги на влаштування дітей у дитячі садки.

Найскладніша ситуація у дитячий установі №31, куди прагнуть влаштувати своїх чад одразу 90 батьків. Черга спричинена зменшенням кількості дитсадків: порівняно з радянськими часами їх поменшало на 30 одиниць (нині у місті працює 44 установи). Як повідомив в. о. міського голови Віктор Козак, вінницька влада вживає заходів щодо повернення колишніх приміщень дитсадків у державну власність і надання їм попереднього статусу. Раніше такі будівлі передавали в оренду різним структурам, щоб не пустували.

Віктор СКРИПНИК.

Обласний центр залишиться без двірників?

Чернігів. У житлово-комунальному господарстві обласного центру надзвичайна ситуація. За поданням міської прокуратури Деснянський райсуд прийняв ухвалу щодо призупинення дії нових тарифів у місті до винесення остаточного рішення суду. Як повідомив голова комісії з надзвичайних ситуацій міськради, заступник міського голови Олександр Сердюк, міськбюджет не може дотувати житлове господарство щомісяця на 1,3 млн. грн. Житлово-експлуатаційні організації Чернігова вимушені припинити надання переважної більшості послуг та звільнити понад 600 працівників.

Сергій ПАВЛЕНКО.

«Вампірять» потихеньку...

Бідність і безробіття не сприяють повазі до закону. Це — один із симптомів загального соціального та економічного стану нашого суспільства.

З інформації обласного управління СБУ:
«З початку року на території обслуговування Лисичанського районного нафтопровідного управління (Луганська і Донецька області) виявлено майже 20 несанкціонованих врізань. Органами правопорядку знешкоджено три організовані злочинні групи, які спеціалізувалися на нафтовому піратстві».

Хоча статистика свідчить про те, що кількість несанкціонованих врізань у нинішньому році зменшилася, проте нафту продовжують красти... і у великих розмірах. Просто «підприємці» від криміналу стали більш винахідливі й обережні. Можна навіть сказати, що сьогодні їх вирізняє професіоналізм і вміння створювати відносно міцну систему конспірації. Протиправний бізнес обростає зв'язками, стає розгалуженим. Одні крадуть нафту, інші переробляють її на підпільних виробництвах, треті реалізують. Ще одна категорія людей спеціалізується на підробці документів.

Знайти нафтову артерію під землею і місце врізання для спеців неважко. Для цього вони використовують міношукачі чи навіть дідівський спосіб — лозоходство. Щоправда, замість лози «слідопити» озброюються двома металевими електродами. Пошуки не завжди закінчуються успіхом. Відомий випадок, коли зловмисники помилково наштовхнулися на трубу газопроводу, що проходив поряд. Газ, зрозуміло, вирвався назовні, і перелякані злодії втекли. Якби не обхідник, котрий вчасно виявив витік газу, можна було б очікувати найтрагічніших наслідків. Адже неподалік проходила автомобільна траса.

З інформації обласного управління СБУ:
«Наприкінці вересня співробітники УСБУ разом з нафтовиками розкрили чергове врізання в районі села Смолянинове».

До речі, відвід тут був завдовжки більш як кілометр, і у вигляді пластикового шлангу, проведеного по дну невеликої річки. Можна лише уявити розміри екологічного лиха, якби шланг, який у багатьох місцях був з'єднаний муфтами, раптом розірвався б. Нафтова пляма, рухаючись за течією, могла б потрапити в Сіверський Донець і питні водозабори, що знаходяться поблизу.

У тому-таки вересні і знову в районі Смолянинового Новоайдарського району правоохоронці затримали на місці злочину двох осіб, які крали нафту з магістрального нафтопроводу «Самара—Лисичанськ». Споруджений ними відвід завдовжки майже 800 метрів проходив під землею і закінчувався спеціальною ємністю, де і накопичувалася крадена нафта. Процес проходив дуже повільно і ось чому. Кілька років тому Лисичанське нафтопровідне управління почало використовувати спеціальні датчики, що показують рівень тиску в трубі. За їх допомогою можна встановити, на якій саме ділянці відбувається витік сировини. Аварія чи несанкціоноване врізання? Але правопорушників таке нововведення не злякало. Місцеві «кулібіни» одразу вигадали спосіб, як обдурити датчики. Нафта, щоправда, пішла повільно, але надійно.

Іноді бояться, а іноді

З інформації обласного управління СБУ:
«Повідомляти в правоохоронні органи про те, що відбувається в районах трубопроводів, місцеві жителі нерідко бояться...»

навмисно приховують, тому що самі допомагають розкрадачам нафти. Не безплатно, звичайно. Одні траншеї копають, інші шланги по дну річки прокладають, треті наймаються в спостерігачі. Про серйозні економічні збитки та екологічну шкоду ніхто не думає. Земля в районі врізань, наприклад, буквально просочена нафтою, сочиться з примітивних труб на сотні метрів. Що ж стосується втрат економічного характеру, то сума часом зростає в дуже велике число. Навіть якщо відкинути вартість викраденої нафти. Як кажуть фахівці, дуже дорогий ремонт пошкоджених магістральних труб. Для його проведення потрібно зупинити прокачування нафти, використовувати багато техніки, людський ресурс.

Утім, люди до розкрадань уже звикли. Якщо не самі крадуть, то покривають інших. І виправдовуються одним: була б робота, не було б бідності — чужого не взяв би і закон поважав би.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Зелена перлина

Саме так називають Любешівський район. Майже 40 відсотків його території покрито борами і гаями. Про те, щоб не марніла їх краса, дбають працівники міжгосподарського пеціалізованого лісогосподарського підприємства, яке з часу створення (в березні 1977 року) очолює Віктор Симонович (на знімку)

«Затишок» і «Біля каменя»

Господар зустрічав нас не в кабінеті, а на межі району. Відразу ж оглянули розташовані понад трасою Луцьк—Любешів чудові рекреаційні пункти «Затишок» і «Біля каменя», відвідали Березичівське лісництво, побували на одному з лісових розсадників, у яблуневому садку. Тут працюють два консервні цехи, де виготовляють різноманітні смакоти з дикорослих плодів та ягід, м'ясні консерви. Незважаючи на всілякі негаразди, не припинили вони діяльності і нині. Мало того, постійно нарощують виробництво. Якщо минулого року випущено консервованої продукції на 320 тисяч гривень, то цього очікують отримати від її реалізації вже 566 тисяч. Ще вищі плани на 2006 рік. Тільки виробництво березового соку зросте зі 100 до 200 тисяч літрів. Попит на цю продукцію підвищується. Лісгосп виграв тендер на постачання соків та інших консервацій дітям трьох поліських районів Волині, постраждалих від аварії на Чорнобильській АЕС. Охоче їх беруть і сусіди з Польщі.

Значна частина продукції для переробки — щавель, огірки, кабачки — надходить з власного городу. Наступної осені матимуть і яблука з посадженого два роки тому саду.

— Мене дивує, що на ринках Луцька та інших міст продають здебільшого яблука з Польщі, — каже Віктор Петрович. — Адже земля, кліматичні умови там, як у нас. Тому і вирішили взятися за цю копітку справу. Закупили в Польщі понад вісім тисяч саджанців яблунь голландських сортів. Здебільшого зимових, які придатні для тривалого зберігання. Сьогодні маємо п'ять гектарів яблуневого саду. Плануємо розширити його ще на стільки само. Посадили також тисячу вишень, сто черешень.

Гроші... з очерету

У цьому садку рівні ряди яблуньок тішать око, як і садовий будиночок з ошатним очеретяним дахом. Очеретом накритий і невеличкий навіс у гаю. До речі, Віктор Симонович першим повернув волинянам цей вже призабутий покрівельний матеріал. Мало того, дав їм можливість заробляти на його заготівлі.

Любешівський район, як ніякий інший на Волині, багатий на заростях очерету. Росте він тут на берегах численних рукавів річок Прип'ять і Стохід, озер і боліт. Тож гріх не скористатися цим подарунком природи. Особливо тоді, коли попит на нього зростає. Багата Європа використовує очерет як покрівельний матеріал, дранку при штукатурці, а також для виготовлення звукопоглинаючих матів для аеропортів.

Розпочавши кілька років тому заготівлю очерету з кількох тисяч снопів, цієї зими лісгосп планує припасти їх уже кількасот тисяч. Рішенням обласної ради видано дозвіл на заготівлю 300 тисяч снопів. Уже є замовлення з Польщі, Одеської області. Справа вигідна і підприємству, і населенню. За кожен реалізований снопик очерету лісгосп очікує отримати щонайменше долар, а сільські жителі зможуть істотно поправити свій сімейний бюджет. Адже навіть у минулі роки, коли за снопик платили по гривні, окремі сім'ї за кілька годин заробляли по

НЕ ТАКИЙ СТРАШНИЙ ЧОРТ, ЯК ЕКСПЕРТИЗА,

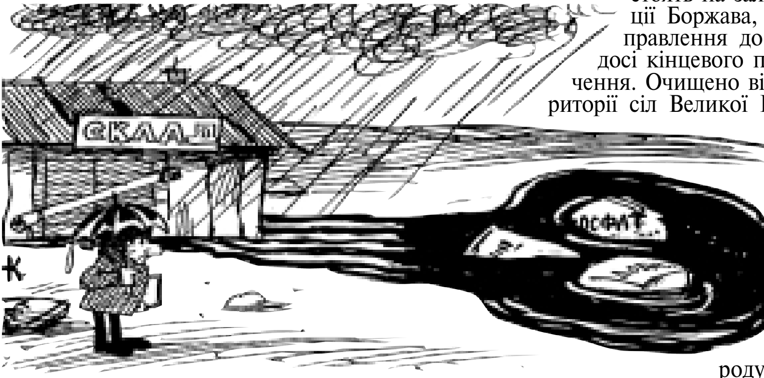
або «Преміксова карусель» усе ще крутиться

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Про ввезення на територію Берегівського району преміксів — загадкових відходів з Угорщини — не писали й не читали хіба що ліниві. Тема ця почала обростати пікантними подробицями після того, як екс-генпрокурор пан Піскун у виступі з телеекрана віднiс відходи до першого класу небезпеки. Дехто з колег-журналістів охрестив зберігання преміксів на берегівських землях «закарпатським Чорнобилем». Автор цих рядків ще навесні, коли громадськість краю через обласну газету «Трибуна» вперше дізналася про міну сповільненої екологічної дії, що була закладена в кількох населених пунктах Берегівського району, побував там і став свідком того, як надто екзальтована колега з одного із закарпатських обласних видань одразу почала скаржитися на головний біль і на ломоту в кістках. Не знаю, чи я з такої витривалої породи, чи, може, свого часу пройшов адаптацію в 60-кілометровій чорнобильській зоні, але після фужера берегівського вина із підвалу приватного винороба у мене голова не болить і досі.

Брешу: болить. Від непрозорості нашої прозорої відвертості у спілкуванні між владою і народом.

А тепер — факти, факти і ще раз факти.

Із інтерв'ю телекомпанії «М-студіо» екс-міністра охорони здоров'я, колишнього випускника — відмінника навчання медфаку Ужгородського державного університету Миколи Поліщука у дні святкування 60-річчя цього вузу:

— Стосовно відходів, які завезено у Берегівський район. На замовлення Генеральної прокуратури було дано висновок академічного науково-дослідного інституту, що це — відходи першого типу. Насправді там є речовини, які відносять до небезпечних першого типу. А взагалі, самі відходи — це друге—третій тип. Ну от, скажімо, свинець, — першого типу, але він є в кожному автомобілі. Так само, як і шифер. У ньому є азбест. Генпрокуратура для того, щоб показати свою дієвість і грубі порушення тих, хто був до них, дала замовлення інститутові, і він дав відповідь, що це — небезпека першого типу. Це ще раз свідчить, що сьогодні науково-дослідні інститути в нас працюють необ'єктивно. Вони працюють, як то кажуть, «під замовлення». І от коли ми про це дізналися, і постала проблема, що як зробити. Я, будучи ще міністром, казав, що треба створити комісію із кількох незалежних груп, хай дадуть висновок, що є насправді. І вийшло так, що там — небезпечні речовини першого типу, а загалом уся суміш — це другий тип небезпеки, тобто ті відходи, які можна вивозити, транспортувати і робити з них ту чи іншу продукцію, що в нас є. Але в Європі це вже заборонено, думаю, скоро і в нас азбест, шифер теж будуть заборонені для вжитку.

А ось думка колишнього голови Закарпатської обласної державної адміністрації і нинішнього міністра МНС України Віктора Балоги:

— Півтори тисячі тонн преміксів у Берегівському районі збудили громадськість: чому влада не реагує оперативно на ці дії. Я переходжу одразу до практичної площини і хочу сказати, що функції МНС — локалізувати ту чи іншу проблему. Зокрема — і в роботі з преміксами. Моє завдання як міністра — спеціалізованими загонами завантажити і відправити їх туди, куди скаже Міністерство екології... Ту функцію, яка належить мені, успішно виконую. Ці функції виконуватиму не тільки в Закарпатті, а й на території всієї України. Тому хочу також злагоджених дій і від своїх колег й інших міністерств і відомств, щоб зняти ту напругу, яка виникає на тій чи іншій території України. Дуже чітко співпрацюємо з моїм колегою — міністром екології. Ми знаємо, куди везти і де це перероблятимуть... Міністерство екології отримало кошти на перевезення і переробку відходів на відповідних заводах, і я впевнений, що воно успішно з цим упорається.

Як іщлося в «Преміксовій каруселі», опублікованій в «Голосі України» 11 жовтня, бійці Закарпатського спеціалізованого воєнізованого аварійно-рятувального загону (СВАРЗ) МНС України почали завантажувати ці загадкові відходи у залізничні вагони для відправлення їх на спеціалізовані підприємства з метою подальшої переробки та утилізації. Ініціатором цього став Віктор Балога. На допомогу закарпатським «надзвичайникам» прийшли їх колеги з Івано-Франківської та Львівської областей. Спільними зусиллями вони вже завантажили преміксом 25 вагонів, що нині стоять на залізничній станції Боржава, очікуючи відправлення до невідомого й досі кінцевого пункту призначення. Очищено від преміксу території сіл Великої Бакти, цегельного заводу в селі Боржаві, кар'єру поблизу села Мужієвого, Берегівської райсільгоспхімії, майданчика поблизу заводу хлібопродуктів та райспоживспілки. Працюють рятувальники без вихідних. Для того, щоб цілком очистити територію району від преміксу, потрібно завантажити ще 30 вагонів. Залишається чимало відходів, що висипалися з пошкоджених мішків. Тут рятувальникам допоможе промисловий пиловсмоктувач.

Водночас постала й інша проблема. Її окреслив на своїй першій прес-конференції у середу, 26 жовтня, новопризначений голова Закарпатської облдержадміністрації Олег Гаваші. З'ясовується, що досі ще нема остаточних експертних висновків (а вони обійдуться десь в 340 тисяч гривень) про хімічний склад згадуваних відходів. А отже, невідомо, чи придатні вони для подальшої переробки, чи підлягають утилізації і захороненню.

«Преміксова карусель» крутиться вже дев'ятий місяць. За цей час можна було зачати й народити людину. Вочевидь, для наших доблесних вітчизняних експертів цей термін замалий. То як бути з вердиктом екс-міністра охорони здоров'я України Миколи Поліщука про другий-третій клас небезпеки відходів?

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Волині

40 гривень. А цього сезону розцінки істотно зростуть. Для трудонадлишкової Любешівщини це має велике значення.

З роботою переробних цехів нас знайомив головний інженер підприємства Федір Іванюк. Звичайно ж, не обминули консервних цехів. Тут саме готували партію березового соку для експорту в Польщу. Лісовий мед — в основному для харчування дітей. В школи і дошкільні дитячі заклади піде значна кількість консервів з чорниць та інших дикорослих ягід. Навіть літрові банки з щавлем розходяться на ура.

До речі, ліс кругляк підприємство майже не продає. Не вигідно. Переробляє на дошки. Відмовляються і від енерговитратних пилорам. Нині тут використовують стрічкові. Втрати деревини на пропилі утричі менші, вдвічі скоротилися витрати електроенергії. Нещодавно введено в дію імпортну лінію з виготовлення заготовок під європіддони. Про високу якість продукції лісгоспу свідчить той факт, що сьогодні вона експортується до Польщі, Німеччини, Італії, Бельгії, Голландії.

Тут і сосни рівніші ростуть

Один колега дізнавшись, що я їду в Любешів до Симоновича, пожартував: «У Симоновича і сосни рівніші ростуть». У цьому є доля істини. Бо так плекати ліс, як це роблять в Любешівському міжгосподарському лісгоспі, не всюди вміють. Щороку заготовляють більш як 100 кілограмів насіння сосни, 35—40 — ялини, 300—500 — жолудів. Кожне із шести лісництв має свої розсадники, де вирощують два мільйони сіянців і 800 тисяч саджанців сосни, ялини, дуба та інших дерев.

Тішить, що площа лісів, за якою доглядає підприємство, зростає. Щорічно нові лісові культури тут створюють на 130—150 гектарах, вирубують — 30—40 гектарів.

Однак у борів Любешівщини є серйозний ворог — браконьєри. Лісівники самі не в змозі припинити самовільні рубки. Сьогодні в районі діє 70 приватних пилорам. Найбільше — 18 — в селі Залізниця.

— Це для нас трагедія, — журиться Віктор Симонович. — Ночами чергуємо, проводимо рейди, але вберегти ліс не можемо. Радіофіковані і телефонізовані лісопорушники знають, де і що робить лісничий, в яку пору їм краще коїти свою чорну справу. Треба поліпшувати законодавство. У Польщі, наприклад, є лісова поліція. Приїхали на пилораму. Немає документів на ліс — конфісковують пилораму, деревину, виписують тисячу доларів штрафу. Все, він більше з краденим лісом не працюватиме. А в нас як? Чий ліс? Не знаю. І все. Як це ти не знаєш?!

Добро також гріє

Дізнавшись про приїзд журналістів, до лісгоспу завітав начальник районного управління праці та соціального захисту Михайло Шувалий.

— Обов'язково напишіть, як Віктор Петрович допомагає престарілим і немічним людям, — попрохав він. — Нещодавно безкоштовно завіз дрова в стаціонарне відділення для проживання одиноких непрацездатних громадян. Допомагає його ремонтувати. Якщо потрібно якійсь одинокій бабусі дошку, щоб поправити підлогу чи дах підлатати, не відмовить.

Не забуває Віктор Симонович і про своїх працівників. Для тих, хто трудиться на підприємстві десять і більше років, для пенсійного забезпечення і відповідного соціального захисту в страховій компанії закуплені накопичувальні програми на суму від 200 до 400 доларів США.

Про добрі справи керівника лісгоспу ми почули і від сільського голови Березичів Надії Михальчук. З допомогою лісівників тут відремонтовано фельдшерсько-акушерський пункт, збудовано Святопетропавлівську церкву.

Частий гість Віктор Петрович і в місцевій середній школі. За дев'ять місяців 2005 року підприємством надано спонсорської допомоги на суму понад 30 тисяч гривень.

А хіба не свідчить про щедрість душі Віктора Симоновича і той факт, що лісгосп щороку реалізує населенню до 15 тисяч кубометрів дров за ціною 20—22 гривні за куб, маючи можливість продавати цю деревину на технологічну тріску вчетверо—п'ятеро дорожче. Зауважимо, що їх колеги з Любешівського держлісгоспу, в яких лісів більше, дров населенню відпускають лише 5—6 тисяч кубів. Тож не все ще у нас, слава Богу, вимірюється грошима.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: директор підприємства Петро Симонович; на рекреаційному пункті «Біля каменя»; у лісовому розсаднику.

Фото автора.

Рідну кровинку не пожаліла

Луганська область. У Лисичанську мати позбавила життя немовля. Місцеві жителі знайшли дівчинку, яка лежала в поліетиленовому пакеті для сміття серед гаражів. Коли знайшли матір, то вона розповіла, що має вже трьох дітей, а четверта була для неї і співмешканця небажаною. Після пологів 28-річна жінка загорнула дівчинку, поклала в пакет і залишила на холодній землі. Щоб дитина не кричала, закрила їй рот кляпом.

Алла АНТІПОВА.

«Дід Мороз» і 27 його шуб

Черкаська область. У вантажному автомобілі, котрий доставляв з Греції продукцію на одне з підприємств обласного центру, митники вилучили 27 контрабандних шуб. Фахівці оцінили їх у 127 тисяч гривень. Належали вони водієві-експедитору авто. За фактом контрабанди розпочато адміністративне провадження.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Пірати «9 роти»

Вінниця. Співробітники відділу боротьби з правопорушеннями у сфері інтелектуальної власності та високих технологій УМВС області викрили підпільний цех з виробництва відеопродукції. 45-річного власника цеху затримали на одному з міських ринків, коли він реалізовував відеокасети та диски з новинкою кіноекрана — фільмом Федора Бондарчука «9 рота». У трикімнатній квартирі, орендованій «піратом», міліція вилучила понад дві тисячі зразків аудіовізуальної продукції та контрольних марок України на суму майже 95 тисяч гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Відеокамери дисциплінуватимуть пасажирів

Чернівецька область. Саме так вважає чернівецький міський голова Микола Федорук. На його думку, встановлення відеокамер у тролейбусах міста не тільки стримуватиме кондукторів від фінансових зловживань, а й сприятиме підвищенню загальної культури обслуговування пасажирів. Водночас, вважає міський голова, відеокамери дисциплінуватимуть і самих пасажирів, особливо молодь.

Афера не пройшла

Співробітники відділу боротьби з економічною злочинністю УМВС у Чернівецькій області викрили аферу, котру здійснили керівники одного з чернівецьких підприємств. Використовуючи службове становище, ділки змусили 70 працівників підприємства підписати фіктивні документи на отримання товарно-матеріальних цінностей на суму 87 тисяч гривень. У такий спосіб вони намагалися покрити недостачу.

Сергій СУЛИМА.

■ У НОМЕР

Заробляла на престарілих

Прокуратурою Ленінського району виявлені факти зловживань з боку директора Миколаївського геріатричного пансіонату. Стосовно цієї посадової особи порушено чотири кримінальні справи, пов'язані з порушенням законодавства щодо відчуження житла.

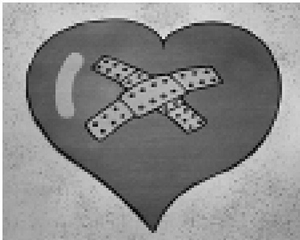
Під час перевірок встановлено, що престарілу Ш. прийнято до пансіонату на підставі путівки обласного управління праці та соціального захисту населення від 21 січня 2005 р. Проте згідно з інформацією управління путівка на її ім'я для влаштування в пансіонат не видавалася. Цього самого дня, тобто 21 січня, Ш. видала довіреність на ім'я директора, що надавала право розпоряджатися квартирою, яка їй належала у Миколаєві. Директор пансіонату намагалася погрозами і умовляннями схилити Ш. до продажу цієї квартири.

Також встановлено, що директор, зловживаючи своїм службовим становищем, надала іншій старенькій Л. одну окрему кімнату у пансіонаті. За це директриса, за попередньою домовленістю, отримала вісім тисяч доларів США, які Л. одержала за продаж власного житла — квартири у Миколаєві. У 2002 р. престарілій Н. директор надала право на проживання в будинку для престарілих, за що отримала від неї довіреність на право розпоряджатися частиною житлового будинку в Очакові.

Всього в Миколаївському геріатричному пансіонаті проживають 125 осіб. Прокуратура Ленінського району продовжує перевірки у цьому закладі.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

НАУКА ЖИТИ

(Початок на 1-й стор.).

Медико-оздоровчий соціально-реабілітаційний центр — це, власне, чотириповерховий корпус та дитячі майданчики у сосновому лісі на узбіччі траси. Дітям тут надається медична й психологічна допомога, є школа і гуртки за інтересами. А ще кожна дитина отримує тепло, якого їй так бракує. В одну зміну, яка триває три місяці, тут отаборяються 100 дітлахів. Деякі, кому пощастить, приїздять ще. Вони здебільшого з притулків або неблагополучних сімей. Про таких кажуть: потрапили у кризову ситуацію. Але, буває, що дитина обігріта, а в сім'ї бракує грошей. Розказують зворушливу історію, як бабуся пішки прийшла провідувати онука і принесла гостинець: цілу торбу пиріжків. Домашніх. На всіх.

Навчити дитину жити в колективі — справа психолога. Головна проблема — самоствердження. Якщо малеча швидше розкриває свої жахи через малюнки, то вивести на відвертість підлітка складніше. Хоча нині вони загартованіші і витриваліші до проблем, але все-таки звертаються по допомогу зорієнтуватися у житті і виборі професії. Працюють психологи і з сім'ями, бо зазвичай причина негараздів саме тут.

За три місяці діти змінюються. Колись замкнені і некеровані, вони залишають центр зі сльозами. І найвища оцінка праці персоналу, коли дитина повертається у школу і сім'ю, а сюди пише теплі листи.

Анастасія СИРОТКІНА.

На знімках: на урок математики завітали заступник голови Київміськдержадміністрації, начальник головного управління освіти і науки КМДА Валерій Кір'ян і голова постійної комісії Київради з питань гуманітарної політики Ганна Матіко-Бубнова **(внизу ліворуч)**; в ігровій кімнаті психолога 8-річні Настя і Ден **(вгорі)**; директор закладу Людмила Прохоренко із вихованцями **(внизу праворуч)**.

Фото автора.

Не питай, по кому подзвін,

За дорученням Уповноваженої з прав людини Ніни Карпачової в одному з райцентрів Полтавської області (справжні прізвища та адреси не наводимо з етичних міркувань), на судовому засіданні за позовом колишнього наркомана Олексія В. до головного редактора районної газети Валерії К. була присутня співробітниця прес-служби Омбудсмена, журналістка Елла Давиденко.

Не засуджувати, а співчувати

Подія і справді безпрецедентна: колишній водій редакційної машини зажадав від головного редактора газети відшкодування завданої йому моральної шкоди у зв'язку зі своїм, на його глибоке переконання, безпідставним звільненням з роботи.

Головний редактор видала наказ про звільнення, дізнавшись, що Олексій В. — колишній наркоман і захворів на СНІД саме через згубну пристрасть до наркотиків, котру місцеві журналісти не раз викривали на газетних сторінках. Щоправда, причина звільнення у наказі була інша: «погана робота» водія. Довести це твердження фактами керівниця не змогла. А він довів, що звільнення пов'язане саме з його захворюванням. І тепер за рішенням суду редактор мала відшкодувати колишньому підлеглому певну грошову суму за приниження його честі, людської гідності та ділової репутації. Адже звільнення не лише позбавило його можливості заробляти гроші на утримання родини, де підростало двоє діточок, а ще й сприяло забороненому законом поширенню відомостей про його хворобу.

Привид чи реальність?

Поширення епідемії СНІДу в Україні змусило Уповноважену з прав людини Ніну Карпачову підняти цю тему ще в першій щорічній доповіді, у якій вона порушила питання боротьби з «чумою ХХ століття», яка вже масово вражає людей у третьому тисячолітті.

Сьогодні абсолютна більшість хворих на СНІД — наркомани. Та в тому-то й річ, що побоюванням, презирством чи відвертими спробами відмежуватися від цієї частини співвітчизників ми не зупинимо самої небезпеки. Просто відмахнутися від неї не вийде. Згадаймо пророчі слова, котрі письменник Хемінгуей взяв за епіграф до свого роману «По кому подзвін»: «Людина не острів, а частина континенту. І коли зникає острів, меншає весь континент. Тому ніколи не прагни дізнатися, по кому подзвін. Він і по тобі...»

Словосполучення «колишній наркоман» поки що, на жаль, доводиться вживати не дуже часто. До речі, Олексій В. своє повернення до нормального людського життя так і називає — дивом. Адже звільнився він від своєї багатолітньої, непереможної, як тоді здавалося, залежності тільки після того, як почав відвідувати зібрання віруючих, що називають себе Церквою Ісуса Христа.

Тут не місце вдаватися до суперечок, чи канонічна його віра, чи «правильна» їхня Церква. Важливо те, що ім'я Боже врятувало його від загибелі, віра подарувала каяття, а молитва дала сили відмовитися назавжди від «бісівського зілля». На жаль, далеко не всіх наркозалежних відвідала і врятувала Небесна Благодать. От і маємо небезпечний розподіл: врятовані живуть під захистом Небес, а ті, хто продає за «кайф» душу, служать зовсім іншим, чорним «божествам»...

Не цураймося. Признаваймося...

Гадаю, далеко не всі наші співвітчизники усвідомлюють справжній масштаб загрози СНІДу — хвороби, що давно підкорила собі Африку, Латинську Америку, дісталася Європи і тепер підбирається до постраждальських країн, вже не відгороджених «залізною завісою» ані від добрих, ані від поганих наслідків світової цивілізації.

В Україні офіційно зафіксовано один відсоток наших співвітчизників, хворих на СНІД. Це дуже промовиста цифра, хоча насправді небезпека набагато більша, якщо до групи ризику додати й тих, хто про свою хворобу поки що мовчить.

Біду, яка спіткала Землю, віруючі трактують як покарання і водночас — попередження Господнє. Та не варто перетворювати це попередження на відразу й ненависть до «грішників». Бо така наша реакція призведе до ще більшого протистояння.

Спроби відокремити «нас» від «них» уже були. Коли вірус СНІДу щойно почав своє нашестя на землян, лунали пропозиції рятуватися від цієї нечисті цілковитою ізоляцією здорових від хворих, створенням для них та їхніх дітей «спецшкіл», «спецлікарень», навіть «спецвулиць».

Потім схаменулися. Збагнули, що завтра в резервації для «них» може потрапити хтось із «наших», і тоді ми зрозуміємо, як це жорстоко і як безглуздо.

Добре що держава нарешті почала повертатися обличчям до цієї вкрай серйозної проблеми. У Верховній Раді створено Спеціальну тимчасову комісію з проблем ВІЛ-СНІДу, туберкульозу та наркоманії.

Проблема захисту людей, хворих на СНІД, непокоїть Уповноважену з прав людини Ніну Карпачову. І тому вона підготувала спеціальну доповідь про дотримання прав хворих на ВІЛ/СНІД.

І так непроста ситуація сьогодні ускладнюється тим, що носії СНІДу, саме внаслідок негативного ставлення до них, намагаються приховати хворобу, мимоволі збільшуючи небезпеку для всіх довколишніх. Суспільство, не тільки заради милосердя, а ще й з огляду на власну небезпеку, мусить змінити своє ставлення до факту існування поки що невиліковної хвороби. Хоч би як хотілося нам безтурботного, безпроблемного життя, мусимо все сприймати в реальності. А вона, реальність, потребує навчитися жити в епоху СНІДу. Іншого вже не дано.

Не бійся, «Мережа» з тобою...

Історію колишнього наркомана Олексія В., який уже давно не «колеться», хоч і залишається хворим на СНІД, мені розповіла його адвокат Тетяна Анатоліївна Бордуніс. Це прізвище справжнє, і структуру, котру вона представляє, я називаю повністю: Всеукраїнська мережа людей, що живуть зі СНІДом. Гадаю, діяльність цієї благодійної організації на чолі з головою Координаційної ради Володимиром Жовтяком заслуговує на окрему розповідь. Якщо коротко, то об'єднання у «Всеукраїнську мережу» стало першою спробою запобігти відчаю і самотності хворих, котрі до цього почувалися справжніми ізгоями, нікому не потрібними «відщепенцями». Тепер вони — спільнота, де товариші по нещастю підтримують одне одного, єднаючись лікоть до лікотя, щоб, як у тій незабутній пісні Булата Окуджави, «не пропасть поодиночке».

У справі Олексія В., котрого захищала «Мережа», як у краплині води, відбилося ставлення суспільства до хворих на СНІД співвітчизників, висвітливши одну окремо взяту історію як частину проблеми світового масштабу.

...Рідні дід з бабусею вигнали з дому просто на вулицю 17-річну сиритку — онуку, коли дізналися,

«Обчистили» дачу...

Можливо, цього не станеться, якщо у «міжсезоння» ви скористаєтеся досвідом людей бувалих

■ ЖАРТОМА І ВСЕРЙОЗ

У кожного — свої методи

Отже, закінчився дачний сезон. Позаду деньки золоті і дедалі рідше господарі навідуються на дачні ділянки. Зате саме в міжсезоння господарями там стають люди, яких справжні господарі воліли б бачити подалі від свого добра. Тож як уберегти дачу, аби там не забрали останнього? Бо тепер уже цуплять не лише те, що погано лежить, а й те, що лежить доволі добре. Принаймні під замком.

Отже, правило перше — не «пересолити». Занадто видимі «охоронні елементи» можуть лише спровокувати злодіїв. Поставив би чоловік (коли вже так хочеться!) решітки зсередини і як знати...!

Якщо ж ви уперто не бажаєте "укріплятися", то вибір залишається дуже обмеженим: зробити вигляд, що красти нічого, чимось відлякати злодюжку або, зрештою, спробувати йому помститися.

І тут не обійтися без маленьких хитрощів, скарбничка яких поповнюється з кожним дачним сезоном.

Один чоловік, наприклад, додумався влаштувати «фальшиві» двері. До речі, вони були доволі добротні. Тому навіть якби їх вдалося вибити, на знесиленого злодія чекало б справжнє розчарування у вигляді ... капітальної цегляної стіни. Будиночок було споруджено так, що вікна із склоблоків знаходилися на чималій висоті, а справжній вхід швидше нагадував лаз і на зиму маскувався купою усілякого непотребу.

Дехто стверджує, що непогано б залишити увімкненим радіо. Звісно, якщо територія ця радіофікована, радіодроти не вкрадені, а ви особливо не переймається долею самого гучномовця.

Є любителі писати різні «відозви» до грабіжників. На кшталт зафіксованої на нашому фотознімку. Важко сказати, наскільки злодії вірять таким запевненням, але самих авторів, схоже, вони заспокоюють. І то добре.

Трапляються такі «хлібосоли», які радять зустрічати злодіїв, як найбажаніших у світі гостей — залишати їм випивку, закуску, мало стіл не накривати... Їжте-пийте, люди дорогі, але, мовляв, тільки нічого не бийте, не ламайте... Та злодюжки теж бувають різними. Одні, приміром, випили-поїли, але й після цього все перевернули, ще й на стіл накакали, а інші навіть чемну записку залишили: «Спасибі. Прийдемо ще.» От і вибирай з цим «хлібосольством» — що краще?

Зате інший чолов'яга всерйоз радить тримати в дачному будинку собаку, якому просто раз на тиждень треба привозити «провіант». Чесно кажучи, важко уявити псюру, який би залишив на завтра те, що можна з'їсти сьогодні. Зате можна добре уявити, що може натворити тварина, кинута наодинці, в холодному і голодному будинку. Аби не вийшло так, що хай би вже краще бандити...

Не випробовуйте долю

Заповітна мрія кожного дачника — якщо не вберегти власне добро, то принаймні спіймати злодія чи хоча б помститися йому. Звісно, є всі підстави вважати, що ви — нормальна людина і деякі з «методів» відкинете одразу. Ну, наприклад, не залишите на дачі отруєне спиртне чи продукти. І не підете шляхом одного «винахідника», який, покидаючи дачу, злегка ... відкручував для «гостей» вентиль балона, щоб стравлювати потихеньку газ... Злодії, певне, попалися такі, що курять, а, може, з ліхтариком... Доля їх була сумною, та й дачі нема...

Сподіваємося, що ви не поставите й міну-розтяжку, як це зробив на власному городі один полтавський «підривник» (на міні, до речі, підірвалися його ж друзі, які зайшли в гості без попередження!).

Мабуть, не варто іти шляхом і іншого полтавця, який влаштував погріб на дачі таким чином, що, коли у погрібник заходила чужа людина, то неодмінно... провалювалася.. Як колись у Валдіса Пельша у телегрі «Російська рулетка». Яке ж було здивування господаря, коли, приїхавши на дачу через тиждень, він застав у власному погребі... напівживого сусіда. Той сидів серед страшенного смороду (біотуалета ж у ямі нема!), клацав зубами від холоду і тепер його досі верне від солоних огірків та редьки, які він наминав упродовж вимушеного «ув'язнення», проклинаючи свою гірку долю.

Звісно, можна зрозуміти людей, які упіймали злодія, але... Одні такі «народні месники» міцно зв'язали злодюжку, а оскільки поруч проходила залізниця, то поклали його на рейки, розвернулися і пішли геть... Насправді ж сховалися у кущах, аби дочекатися, поки нещасний навалить од страху у штани і вихопити його мало не з-під коліс тепловоза..

Одне слово, багато і ще чого не варто було б робити. А от невеликий капканчик і справді не завадив би непроханому гостю. Треба тільки зважити, що «в боргу» після цього він навряд чи залишиться. То ж будьте готовими разом з капканом закупити невелику партію віконного скла — помста, як кажуть, неминуча. При цьому слід пам'ятати, що палиця має два кінці. Так, один такий жартівник підвісив над вхідними дверима дачі відро з фарбою... Бандити, на щастя, будиночок обминули. А от господар, який прибув туди з першими подихами весняного тепла, довго відмивався потім керосином — пам'ять на старість уже не та...

Поет пише, художник... рубає дрова

Є ще один метод збереження власного майна. Можливо, не надто універсальний, але, як свідчать «випробовувачі», напрочуд ефективний — поселити на дачі ... бомжа. Звісно, це не означає, що ви маєте пустити у «святая святих» першого-ліпшого алкоголіка. Але зазвичай серед ваших знайомих, серед знайомих ваших знайомих чи навіть серед друзів знайомих ваших знайомих обов'язково знайдеться людина, яка через певні обставини тимчасово (принаймні!) залишилася без житла.

Саме так трапилося з одним полтавським художником, якого після смерті дружини бомжем зробило «пізнє кохання» і всі витікаючі звідси наслідки: продаж квартири, переїзд до дами серця, розрив з дітьми, «отрив от народа і падєніє»... Відтоді дві зими підстаркуватий художник жив на дачі у друга-поета. Художник рубав у лісі дрова і топив пічку, а поет писав у місті вірші і спав спокійно. Обоє, кажуть, були задоволені.

Власне, людський чинник і в нашій справі — річ вирішальна. Тому бажано, щоб ви знали всіх своїх сусідів по дачі, спілкувалися з ними і в місті. Тоді б принаймні не доводилося взимку часто їздити на «оглядини» самому. Якщо дача прямо в селі, то сам Бог велів домовитися з сусідами, але і в дачних кооперативах є немало нині людей, які живуть там і взимку. Що вам заважає поставити їм доброго могорича?

Зрештою, затямте одне: ніхто крім вас не потурбується про вашу дачу. І не слід тішити себе думкою, що, коли вас пограбують, то доблесні міліціонери, завалені справами куди важливішими, кинуть усе на світі і зі швидкістю спринтера побіжать шукати ваші консервовані помідори, пухову перину чи навіть диво 70-х — чорно-білий «Крим-217»... Ніхто не побіжить і ніхто нікого й нічого шукати не буде. Хіба що ви шепнете в СБУ: мовляв, разом з рейтузами покійної тещі, бандюги поцупили й касету з... неоприлюдненими досі записами майора Мельниченка.

Отже, все, як у тій пісні: «Думайте самі, вирішуйте самі — мати чи не мати...»

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На знімку: така відозва до злодюг справляє враження.

Фото автора.

або «Немасштабна» подія у райцентрі як частина світової проблеми

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

що та вживає наркотики. І дівчинка опинилася наодинці зі своєю самотністю, зі своїми питаннями до дорослих і до життя, від якого намагалася втекти до «кайфу», що хоч на мить ставав сурогатом незвіданого щастя.

...Дружина хворого на тромбофлебіт чоловіка повідомила, що його вже почали готувати до термінової операції. Втім, дізнавшися, що пацієнт ВІЛ-інфікований, хірурги відмовилися оперувати хворого, доводячи його рідним, нібито «потреби в операції немає».

Бува, і «швидка допомога» відмовляється рятувати таких хворих, добре усвідомлюючи, що порушує закон, котрим передбачається кримінальна відповідальність за «ненадання медичної допомоги» тим, хто її потребує.

Навіть до працівників уже згаданої «Мережі» — медиків, психологів, юристів — починають ставитися з холодною обережністю, як тільки дізнаються, кого вони представляють, з ким працюють. Коли, наприклад, новостворена структура намагалася орендувати кілька кімнат у новому «елітному» будинку, який заселили відомі актори і впливові чиновники, мешканці писали обурені заяви, збирали підписи під колективними вимогами позбавити їх від сусідства з «наркоманами». А коли це не допомогло, просто відключили ліфт. І бідній «наркоманці» Тетяні Анатоліївні разом з іншими її колегами, які насправді ніколи в житті не вживали наркотиків і борються за те, щоб їх не вживав ніхто, довелося по кілька разів на день ходити пішки на 19-й поверх... Зрештою, «слуги народу» перемогли, і «Мережі» довелося шукати інший притулок. Тепер вони розмістилися на Подолі, на Межигірській, 24-Б, біля метро «Контрактова площа» і продовжують свою нелегку, але благородну діяльність, допомагаючи хворим людям залишатися рівними серед рівних, бути корисними суспільству.

Підзахисного Тетяни Анатоліївни Олексія В. «всього лише» звільнили з роботи. На її переконання, звільнили з порушенням закону, який забороняє без вагомої причини позбавляти права на працю чи лікування хворих на СНІД та поширювати відомості про їхню хворобу. А розголос про це звільнення швидко розійшовся по всьому їхньому райцентру.

Ще б пак, адже пані редакторка особисто привозила Олексія до лабораторії, де, на її вимогу, йому зробили аналіз крові. Це, звичайно, підтвердило наявність хвороби. Опісля відповідальна за свій колектив керівниця, кажуть, не раз консультувалася з фахівцями, цікавлячись, чи становить така людина загрозу для всіх, з ким їй доводиться спілкуватися по роботі? Фахівці твердо відповідали: ні, це не передається через рукостискання чи дихання. І все одно, «рятуючи колектив», вона «заплямованого» водія звільнила.

Олексій В. звертався до різних інстанцій у пошуках правди. Та навіть після того, як прокуратура визнала звільнення водія незаконним, фактично до роботи його вже не допускали і зарплату не платили. Він розповів, як чотири місяці щодня приходив до редакції вранці і до вечора сидів біля входу на лавочці, марно сподіваючись, що над ним змилуються. А дочекався лише повторного звільнення, цього року — «за скороченням штатів». Лише з допомогою «Мережі» було відновлено його право повернутися на роботу. Суд ухвалив рішення і про відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди.

По кому ж подзвін?

Що ж, і справді, низький уклін Богові та «Всеукраїнській мережі», котра за сприяння щедрих благодійників допомагає своїм підопічним не лише словом співчуття, а й дефіцитними і недешевими ліками, допомогою у працевлаштуванні або захистом їхніх прав на суді...

Елла ДАВИДЕНКО, журналістка.

■ ДУРЯТЬ НАРОД

Купилися на дешеві «євровікна»

Більше тридцяти довірливих городян постраждали від «послуг» затриманого співробітниками карного розшуку Запоріжжя 30-річного шахрая. «Спеціалізувався» він на встановленні металопластикових вікон, однак ніхто з його клієнтів так і не дочекався їх у власних оселях.

За даними правоохоронців, зловмисник розмістив у газеті оголошень рекламу своїх послуг, вказуючи при цьому ціни значно нижчі, ніж у конкурентів. Природно, бажаючих скористатися вигідною пропозицією знайшлося чимало. Аферист сам приїжджав на квартири замовників, де робив необхідні заміри, а також брав передоплату. До того ж сума авансу становила більше п'ятидесяти відсотків від вартості нових вікон. Потім, як завжди, з цими грошима шахрай і зникав у невідомому напрямку.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

■ СПОРТ

«Шахтар» порадував, «Дніпро» — розчарував…

Футбол. Кубок УЄФА. Груповий раунд. 2-й тур. 3 листопада.

Група А. «Гамбург» (Німеччина) — «Вікінг» (Норвегія). 2:0. «Славія» (Чехія) — ЦСКА (Болгарія). 4:2. «Гамбург» — 6 очок, «Славія», «Вікінг» — по 3, «Монако», ЦСКА — по 0.

Група В. «Брондбю» (Данія) — «Маккабі» (Ізраїль, Петах-Тіква). 2:0. «Палермо» (Італія) — «Локомотив» (Росія). 0:0. «Палермо» — 4, «Брондбю», «Еспаньйол» —- по 3, «Локомотив» — 1, «Маккабі» — 0.

Група С. «Ланс» (Франція) — «Хальмстад» (Швеція). 5:0. «Сампдорія» (Італія) — «Стяуа» (Румунія). 0:0. «Стяуа» — 4, «Ланс», «Герта» — по 3, «Сампдорія» —1, «Хальмстад» — 0.

Група D. «Літекс» (Болгарія) — «Грассхоппер» (Швейцарія). 2:1.

«Міддлсбро» (Англія) — «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ). 3:0 (Айегбені, 36, Відука, 50, 56). Міддлсбро. «Селлнет Ріверсайд». **Арбітр** — Бертран Лайєк (Франція).

«Міддлсбро»: Шварцер, Бейтс, Ріггортт, Кведрю, Парнабі, Мендьєта (Кенедді, 60), Доріва, Моррісон, Погатец, Відука (Немет, 64), Айегбені (Маккароне, 57). **Тренер** — Стівен Макларен.

«Дніпро»: Куслій, Шершун, Радченко, Шелаєв, Єзерський, Русол (Лисицький, 58), Семочко, Рикун, Михайленко (Мотуз, 66), Назаренко, Костишин (Мелащенко, 52). **В. о. тренера** — Вадим Тищенко.

«Міддлсбро» — 6, «АЗ», «Літекс» — по 3, «Грассхоппер», «Дніпро» — по 0.

Група Е. «Црвена Звезда» (Сербія) — «Базель» (Швейцарія). 1:2. «Страсбур» (Франція) — «Тромсе» (Норвегія). 2:0. «Страсбур» — 6, «Рома», «Базель» — по 3, «Црвена Звезда», «Тромсе» — по 0.

Група F. «Левський» (Болгарія) — «Динамо» (Румунія). 1:0. «Геренвен» (Нідерланди) — ЦСКА (Росія). 0:0. «Марсель», «Левський» — по 3, «Геренвен» — 2, ЦСКА, «Динамо» — по 1.

Група G. «Рапід» (Румунія) — «Ренн» (Франція). 2:0.

«Штутгарт» (Німеччина) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 0:2. (Фернандіньйо, 31, Маріка, 88). Штутгарт. «Готтліб-Даймлер». **Арбітр** — Томмі Шервен (Норвегія).

«Штутгарт»: Гайнен, Штранцль, Мейра, Дельп'єр, Маньїн, Майсснер (Гронк'яер, 56), Тіфферт, Сольдо, Гентнер (Какау, 46), Томассон (Штреллер, 72), Любоя. **Тренер** — Джованні Трапаттоні.

«Шахтар»: Шутков, Толга, Левандовський, Рац, Тимощук, Дуляй, Фернандіньйо (Воробей, 76), Срна, Матузалем (Маріка, 84), Елано, Брандао (Белік, 90+1). **Тренер** —Мірча Луческу.

Донеччани заслужено перемогли, зіграли впевнено і доволі ефектно. Однак наставник гостей, радіючи разом з командою, зауважив, що чемпіонат України для нього важливіший, ніж Кубок УЄФА. Тому наступний матч у понеділок проти київського «Динамо» його хвилює особливо.

«Шахтар» — 6 очок, «Рапід», «Штутгарт» — по 3, ПАОК, «Ренн» — по 0.

Група Н. «Болтон» (Англія) — «Зеніт» (Росія). 1:0. «Севілья» (Іспанія) — «Бешикташ» (Туреччина). 3:0. «Болтон» — 4, «Севілья», «Зеніт» — по 3, «Бешикташ» — 1, «Гімараеш» — 0.

* * *

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. 22-й тур. 3 листопада. «Металургс» (Лієпая) — «Сокіл» (Київ). 0:3 (0:1, 0:1, 0:1). Шайби закинули: Полоницький, Навaренко, Литвиненко.

Лідирують: «Динамо» (Мінськ) — 47 очок (22 матчі), «Сокіл» 44 (20), «Керамін» (Мінськ) — 44 (22).

В. Б.

Бої за кримське узбережжя

Вони тривають і за нової влади, яка вимагає, щоб усе відбувалося в рамках закону. Та досі громадськість турбують вчинки деяких забудовників, котрі часто діють на межі закону й криміналу. Останній приклад — конфлікт у селищі Гаспра між членами об'єднання співвласників багатоквартирного будинку «Марат» і фірмою ТОВ «Олежко» збурив не лише ялтинців. Ця фірма за найактивнішої участі гаспринського селищного голови Олени Тетери отримала в оренду на 49 років земельну ділянку для будівництва елітного житлового висотного будинку. При цьому інтереси членів об'єднання співвласників «Марат» (на чиїй прибудинковій території мало розгорнутися будівництво) було грубо зневажено. Вночі їхні господарські споруди знищили, а речі викинули на смітник. Жителі вважають, що виникла серйозна загроза і їхньому будинку. До того ж документи на будівництво у них під вікнами досі викликають сумніви. А санітарний висновок засвідчив: «Земельна ділянка по вул. Маратівська, в районі буд. №1 не придатна для будівництва багатоквартирного житлового будинку…»

Коли на майданчику з'явилися «три десятки будівельників, озброєних пилами, сокирами, металевими трубами», в супроводі людей «у формі, схожій на міліцейську», відстоювати свій прибудинковий майданчик вийшли всі жителі, навіть жінки з малюками, пенсіонери й інваліди. Сумнівної зовнішності «будівельники» заходилися бити їх, кидали в них будівельні конструкції і каміння. Постраждало шість місцевих жителів, двох з яких госпіталізували (одна скалічена дівчинка досі перебуває в нейрохірургії). Зупинити ці «бойові дії» вдалося лише загону «Беркут», викликаному після втручання помічника народного депутата України Ігоря Франчука.

Та конфлікт і після цього не перейшов у правове русло. Мало того, від кримінальних дій серйозно постраждав голова об'єднання співвласників будинку «Марат» Олександр Юпатов, котрий очолює селищний осередок Партії зелених України. Читаю звернення Ялтинської міської організації цієї партії до Президента, Генпрокурора, міністра внутрішніх справ України, кримського прем'єра, голови Асоціації місцевого самоврядування півострова: «Увечері біля під'їзду будинку № 1 на вул. Маратівській в Гаспрі було здійснено бандитський напад на О. В. Юпатова. Невідомі вихлюпнули на його обличчя кислоту, в результаті чого потерпілий отримав хімічні опіки обличчя й був госпіталізований у Лівадійську лікарню, а потім у республіканський опіковий центр в Сімферополі...» (Лікарі засвідчили у нього опік кислотою II і III ступенів правого боку обличчя й шиї. На щастя, життєво важливі функції не порушено, але на місці опіків формуються рубці). Ніхто не сумнівається що це — помста за зустріч О. Юпатова з виконувачем обов'язків ялтинського міського голови Олександром Чабановим, у результаті для ґрунтовного розгляду ситуації було створено комісію, до якої увійшли по два депутати від Ялтинської міської й Гаспринської селищної Рад. А от численні візити О. Юпатова до Ялтинської прокуратури з приводу забудови й побиття мешканців Гаспри результатів не дали. Бездіяльність місцевої влади і правоохоронців «дала можливість зацікавленим у захваті землі й будівництві багатоповерхівки особам не лише відкрито загрожувати беззахисним людям фізичною розправою й підпалом їх житлового будинку, а й приступити до здійснення своїх погроз», — наголошують «зелені». О. Юпатов заявив, що продовжить свою боротьбу за справедливість через півтора місяця, коли вийде з лікарні. «Зелені» теж запевнили, що не терпітимуть таке свавілля, й уже звернулися до прокуратури автономії та організовують акції протесту.

Віктор ХОМЕНКО.

Що для одних золото, для інших — головний біль

***О**сінній листопад радує малечу й романтиків, а міським двірникам додає турбот. Проходячи вулицею Дегтярівською, звернув увагу на два сусідні двори. Один був весь усипаний листям і гіллям, що впало, а другий доглянутий. Опале листя зібране в купу, кілька жінок набивають ним мішки і вантажать на самоскид. З'ясувалося, працює бригада двірників ЖЕКу № 1015 Шевченківського району столиці, що обслуговують вулиці Дегтярівська, Танкова, Ново-Українська. Зібравши на своїх територіях такі само великі купи листя, по черзі об'їжджають їх і вивозять на сміттєзвалище.*

А чому, запитую, сусідній двір такий неохайний? «А він кооперативний, у них весь час проблеми з двірниками. Як уже несила, наймуть яких-небудь людей на разову роботу. Ті приберуть раз і все. А ми, жеківські, щодня прибираємо, — відповідає наймоторніша Марія Чигиль. — От так і виходить, начебто своє — а брудно, а тут спільне, але чисто».

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Проект Міністерства міжнародного розвитку Уряду Великої Британії «Підтримка Українського фонду соціальних інвестицій (УФСІ) на етапі реалізації», створений з метою сприяння реалізації завдань УФСІ щодо реформування сфери соціальних послуг, **оголошує конкурс** на такі посади:

Спеціаліст з питань інституційної координації, політики та практики:

Основні обов'язки та сфера відповідальності: координація роботи для створення політичного середовища, сприйнятливого до реформування сфери соціальних послуг в Україні (відповідно до рекомендацій УФСІ); пропаганда цілей і заходів проекту; забезпечення інтеграції та узгодженості кампаній і стратегічної роботи; розробка і координація програми оцінки інституційної ефективності; участь у підготовці навчальних матеріалів, інформаційних пакетів з питань структури політики, бюджетування і державних видатків, тематичних оглядів політики; моніторинг, аналіз, звітність; координація роботи Ради з питань політики реформування соціальних послуг та її тематичних груп з обласним і районним рівнем тощо.

Спеціаліст з політики соціальних послуг:

Основні обов'язки та сфера відповідальності: сприяння розвитку інноваційних соціальних послуг, задля чого: участь у визначенні потреб вразливих груп населення та ініціюванні інноваційних моделей соціальних послуг для різних груп клієнтів; організація та проведення консультаційних заходів щодо моделей соціальних послуг; консультативна підтримка мікрота мініпроектів на етапі реалізації; надання рекомендацій щодо навчання персоналу мікро- та мініпроектів з соціальних послуг; консультативна підтримка експертних груп; організація зустрічей з постачальниками і користувачами соціальних послуг; забезпечення комунікацій між національним, обласним і районним рівнем щодо обміну інформацією; сприяння розповсюдженню досвіду інноваційних підходів до надання соціальних послуг; введення документації, участь у діяльності з адміністрування тощо.

Докладна інформація про проект, посади та технічні завдання розміщені на сайті:

www. usif. kiev. ua.

Просимо надсилати резюме електронною поштою (lewiscornelius@aol. com, lrubashova@yahoo. com), або на адресу проекту: вул. Ярославів Вал, 28, кв. 13, м. Київ, Україна. Тел./факс: 380 44 235-4884; моб.: 8 050 783-4599.

Кінцевий термін подачі резюме: 30 листопада 2005 р.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, просп. Шевченко, 18/1) ухвалою від 15.08.2005 р. порушив справу № 6/75-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю агрофірма «Дружба» (42643, Сумська обл., Краснопільський район, с. Міропілля, код за ЄДРПОУ 22595287).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Воловика Сергія Володимировича, ліцензія серії АА № 779353 від 08.11.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-поверх).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49600) Постановою від 03.09.05 р. по справі № Б 29/191/04 визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Будівництво інженерних мереж» (м. Кривий Ріг, Дніпропетровської області, вул. Кімовська, 1, код ЄДРПОУ 30299388, п/р 26004025130001 в КФ АКІБ «Укрсиббанк», МФО 306834) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Шевцов Є. В. (ліцензія № 216778 АБ), 49069, м Дніпропетровськ, а/с 3925.

Постановою господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 27 жовтня 2005 р. по справі № 9/59 Товариство з обмеженою відповідальністю «Агро-Імпекс-Рівне» (код ЄДРПОУ 31960637, 33000, м. Рівне, провулок Дворецький, б. 57, кв. 55), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура на підставі статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено Хатюру Сергія Володимировича.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) постановою від 27 вересня 2005 р. №14/4074 визнав банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Тікич», що знаходиться за адресою: 20110, Черкаська обл., Маньківський район, с. Кислин, вул. Ватутіна, 23, код ЄДРПОУ 31561062, р 26003300332 у Маньківському відділенні №3323 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 354637.

Ліквідатором призначено Уманську об'єднану державну податкову інспекцію, що знаходиться за адресою: 20300, м. Умань, пл. Леніна, 1, тел.: (04744) 3-31-56 або 3-34-41.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцятиденного терміну з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) Постановою по справі №43/790 від 19.10.2005 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «УкрФіш» (адреса: 02660, м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, код ЄДРПОУ 32377195), п/рах. 260082482 в ВАТ «Український Професійний Банк», МФО 300205 і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою від 27.09.05 року у справі №6/216-8/193 визнано банкрутом ТзОВ «Ефа-Львів-Центр» (вул. В. Великого, 39/70, м. Львів, код ЄДРПОУ 32181682, р/р 26009301000420 у ЗРФ АКБ «Трансбанк», МФО 385435, р/р 26007301197 у ЛФ ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 385305, р/р 26002006521001 у ЛРУ АТ «Індекс-Банк», МФО 325279).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Романову Наталю Володимирівну, ліцензія серії АБ №176138 від 02.08.05 р., яка проживає: 79049, вул. Скрипника, 31/48, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49027) ухвалою від 27.09.2005 р. у справі № Б29/189/05 порушив провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-сервісна фірма «Континентальтранссервіс ЛТД» (Адреса: 49030, м. Дніпропетровськ, пр. Карла Маркса, 51, код ЄДРПОУ 20281550, р/р № 26009107780001 в КБ «Приватбанк», м. Дніпропетровськ, МФО 305299).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гришина Михайла Анатолійовича, ліцензія серія АБ № 116283 (адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а, Приватбанк, к. 18, тел. 8-056-370-23-84).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Інформація
про зміну назви
АБ «Муніципальний»
на АБ «ТАС-Бізнесбанк»

Акціонерний банк «ТАС-Бізнесбанк» (ліцензія НБУ від 18.10.2005 р. за № 84) повідомляє про те, що є правонаступником по всім правам та обов'язкам акціонерного банку «Муніципальний» у зв'язку із зміною назви.

Господарський суд Житомирської області (м. Житомир, майдан Путятинський, № 3/65) ухвалою від 29.08.05 р. порушив провадження у справі № 7/89 «Б» про банкрутство Державного комунального підприємства «Олевський щебеневий завод», 11024, смт. Дружба Олевського району Житомирської області, вул. Заводська, № 1, р/р № 260063198 в Житомирській обласній дирекції, АППБ «Аваль», МФО 311528, код 04990889. Розпорядником майна призначено Баранівського Анатолія Івановича, ліцензія АА № 250327 від 26.12.01 р.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 13.10.05 р. по справі № 27/129Б визнано банкрутом Приватне підприємство «Рємекс» (83054, м. Донецьк, вул. Артема, 193 б, код ЄДРПОУ 31492738) та відкрито ліквідаційну процедуру з урахуванням особливостей ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Прохоренко Михайла Анатолійовича.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 86104, м. Макіївка, Донецької обл., Гірничорятувальне містечко, ПП «Рємекс».

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 5/233-05 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю ім. «Желюка» (23644, с. Тиманівка, Тульчинського району Вінницької області, вул. Леніна. 1, р. 39008101044001 у філії АБ «Енергобанк» м. Вінниця, МФО 302731, код ЄДРПОУ 03732838). Розпорядником майна призначено Міщишина Михайла Олександровича (ліцензія АА № 779293, м. Вінниця, вул. Д. Нечая, 77, кв. 83, тел. 35-30-58).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 25.09.2003 року у справі №33/28Б СВК «Спартак» (ЄДРПОУ 30705791, р/р №26002187049001 в ДРУ КБ «Приватбанк» м. Донецька; 86000, Донецька обл., Ясинуватський район, с. Спартак, вул. Леніна, 1) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

З метою погашення заборгованості по заробітній платі, прохання всім колишнім працівникам СВК «Спартак» до 01.12.2005 р. звернутися до бухгалтерії підприємства. При собі потрібно мати паспорт, ідентифікаційний код, а також їх ксерокопії.

Закрите Акціонерне Товариство «Науково-дослідний інститут радіаційного захисту Академії технологічних наук України»

Повідомляє про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів. Дата проведення - 22 грудня 2005 р. Збори проводитимуться за адресою:

м. Київ, 04050, вул. Мельникова, 53. Початок зборів об 11.00 год. Реєстрація учасників з 09.30 до 11.00 год.

Учасникам позачергових Загальних зборів акціонерів необхідно мати при собі паспорт.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження нової редакції установчих документів ЗАТ.
2. Затвердження Положень ЗАТ:
   - Положення про порядок відчуження акцій ЗАТ;
   - Положення про виконавчий орган ЗАТ;
   - Положення про Ревізійну комісію ЗАТ.

Інформацію з питань порядку денного Учасники можуть отримати за місцем проведення зборів, або за телефоном 483-35-02.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

31 жовтня 2005 року внесено зміни в Реєстр банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду щодо зміни назви банку. Акціонерний банк "Муніципальний" змінив назву на **Акціонерний банк "ТАС - Бізнесбанк"** (м. Запоріжжя)

№ з/п	№ та дата реєстрації у Фонді	№ свідоцтва учасника	Стара назва	Нова назва	Дата змін у Реєстрі
1.	№ 031 02.09.1999	№ 028 31.10.2005	Акціонерний банк "Муніципальний"	**Акціонерний банк "ТАС - Бізнесбанк"**	31.10. 2005

Станом на 01 листопада 2005 в Реєстрі банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду зареєстровано **162** банка, з яких **157** банків - учасників та 5 банків - тимчасових учасників Фонду.

www.fg.org.ua

Оголошення
про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт і послуг

1. Замовник: Відкрите акціонерне товариство «Запоріжжяобленерго» (код ЄДРПОУ 00130926),

1.1. 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 14, п/р 26003317403 в ЗФ АБ «Енергобанк», МФО 313850, ЄДРПОУ 00130926, тел.: (061) 225-38-49, 225-39-07, факс 225-38-47, e-mail:L.Kadkalo@zoe.com.ua

1.2. **Відповідальний за проведення торгів:** Голова тендерного комітету Сунцов Ігор Павлович. тел. (061) 225-38-49, 225-39-07, факс 225-38-47

2. Інформація про товари (роботи, послуги), що закуповуються:

Лот № 1 вимірювальні трансформатори струму 220кВ;

Лот № 2 вимірювальні трансформатори струму 35кВ;

Лот № 3 однофазні електронні прилади обліку електричної енергії.

3. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги.

4. Місце отримання тендерної документації: 69015, м. Запоріжжя, вул. Вінтера, 44, тендерний комітет, особисто при наявності довіреності на право її отримання.

5. Вартість тендерної документації з ПДВ: лот №1-745грн.56коп.; лот №2 - 745грн.56коп.; лот №3- 735грн62коп.

6. Місце та кінцевий термін подання тендерних пропозицій: 69015, м. Запоріжжя, вул. Вінтера , буд. 44 тендерний комітет, до11-00 21листопада 2005 року.

7. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 14, кім.308, об 14:00 21 листопада 2005 року.

8. Додаткова інформація: тел. . (061)225-38-47, 225-38-67, 225-39-07, 286-30-28

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, пл. Героїв ВВВ, 3-а, м. Луганськ) від 16.08.05 р. за №20/28б визнано банкрутом Відкрите Акціонерне Товариство «Райагротехсервіс» (адреса: 92700, вул. Рози Люксембург, 78 Луганської області) і відкрито ліквідаційну процедуру, р/р 260047105 7702 СФ АБ «Укркоммунбанк» г. Северодонецьк, МФО 304740, код 00902853.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Просолупова Олександра Леонідовича (91048, вул. Ушакова, 9-а, м. Луганськ), ліцензія серія АА №630090 від 11.12.03 р.

Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 19.09.05 р. по справі № Б-39/113-05 товариство з обмеженою відповідальністю мале підприємство «Кварц, ЛТД» (ЄДРПОУ 21226671, Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Леніна, 112) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.2005 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 5/169-05 від 13 вересня 2005 р. винесено постанову про визнання банкрутом приватне підприємство виробничо-комерційну фірму «КОРУНД-К», м. Вінниця, вул. Космонавтів, 63, к. 21, код 20101068.

Господарський суд Дніпропетровської області ухвалою від 20.09.2005 р. порушив провадження по справі № Б 40/150/05 про банкрутство Районного комунального підприємства «Апостолівський комбінат комунальних підприємств», 53800, м. Апостолове Дніпропетровської обл., вул. К. Маркса, 11-а, код ЄДРПОУ 03341575, р/р 26009153035079 в Криворізькій філії КБ Приватбанк», МФО 305750. Розпорядником майна, відповідно ухвали суду від 13.10.2005 р. по справі, призначено Шмаля Володимира Григоровича, 53200, м. Нікополь, вул. Героїв Чорнобиля, 61/18, ліцензія АА № 630010.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) Постановою від 01 вересня 2005 року по справі №27/75 Б визначено банкрутом ТзОВ «Гаруда» (87500, м. Маріуполь, пр-т Будівельників, 15/7, код ЄДРПОУ 24159455).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Шишман М. І. (ліцензія серії АА №719785, який проживає: м. Маріуполь, вул. К. Лібкнехта, 106-40).

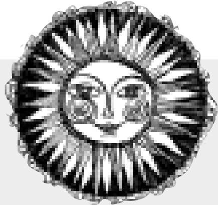
Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 87515, м. Маріуполь, вул. Енгельса, 60, офіс 113, тел./факс: (0629) 41-08-57.

КУРІНЬ

СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 210 (3710)

У неділю в Україні очікується мінлива хмарність. Без істотних опадів. Лише у західних, місцями в північних та центральних областях — невеликий дощ. Уночі та вранці в окремих районах — туман. Вітер змінних напрямків, 3—5 м/с. Температура вночі — 0—5 градусів тепла, при проясненнях — 1—4 градуси морозу, в Криму — плюс 3—8; удень — плюс 7—12 градусів. У південній та східній частині до 15 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ

5 ЛИСТОПАДА

■ *1854 р. Інкерманська битва.*
■ *1895 р. У Харкові народився Майк Йогансен, поет-футурист.*
■ *1934 р. Вийшов на екрани культовий радянський фільм «Чапаєв».*
■ *1935 р. У столиці України з'явилась перша тролейбусна лінія.*
■ *1936 р. Розпочалась І Республіканська олімпіада самодіяльного мистецтва.*
■ *1952 р. Народився футболіст і тренер Олег Блохін.*
■ *1958 р. У Нових Петрівцях відкрито пам'ятник-музей визволення Києва від гітлерівських загарбників.*

Удармо карикатурою по корупції!

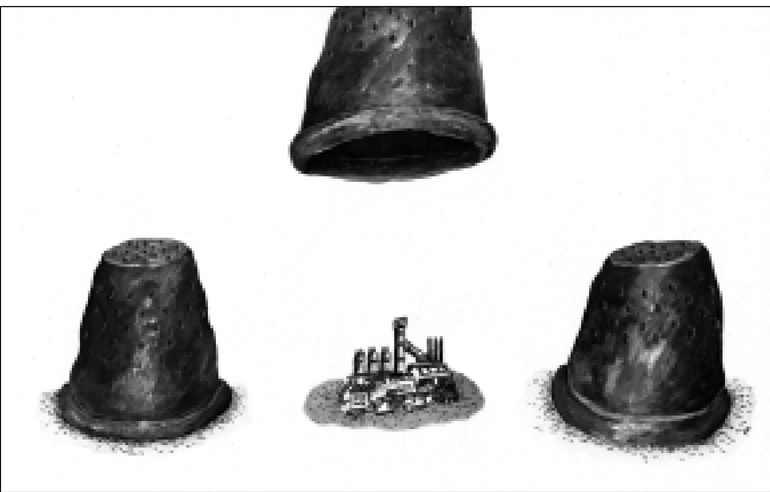
У «Курені» вирішили так: якщо корупцію не подолати, давайте хоча б з неї познущаємось і посміємось! І запросили на свої гуморні ослони гостей — членів журі Всеукраїнського конкурсу карикатури «Корупція і право» та його зачинателя із благодійної організації «Митець». Він, знаний і маститий карикатурист Володимир Казаневський, приніс із собою чималу теку з карикатурами. І почалося... Все змішалося в «Курені»: коні-корупціонери, люди-бюрократи, Феміда-бабло... Члени журі мало не почубилися («А ти хто такий?!»), вирішуючи, кому віддавати пальму першості, і лише на третій годині свого «сухого» засідання назвали переможця конкурсу — **Дмитра СКАЖЕНИКА**. З рештою призерів розбиралися вже тихо, спокійно і недовго — це **Олексій КУСТОВСЬКИЙ** (до речі, наш, голосоукраїнець!) та **Ігор ЛУК'ЯНЧЕНКО**. Із курінного плеча спеціальний приз «Голосу України» отримала **Олена ЦУРАНОВА.**

Словом, у «Курені» добряче посміялися — посмійтеся тепер і ви!

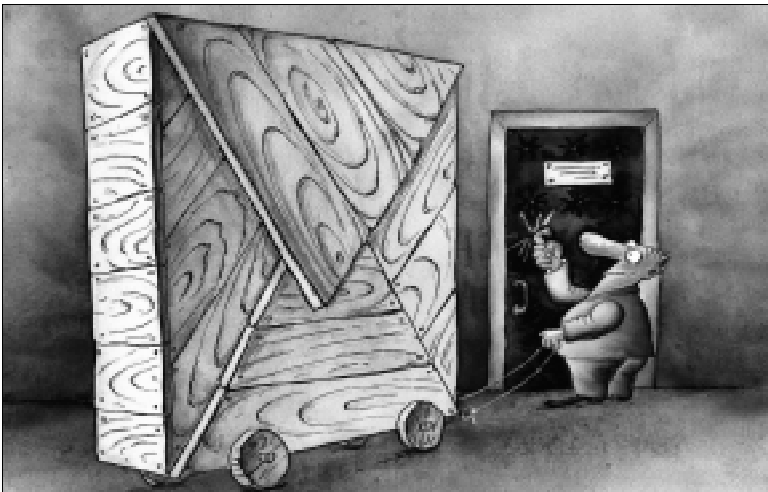

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: карикатурист Віктор Кудін, очі Курінного, письменник Костянтин Рильов і організатор конкурсу Володимир Казаневський.

Мал. Дмитра СКАЖЕНИКА.

Мал. Олени ЦУРАНОВОЇ.

Тези й антитези

☞ *Депутати б'ються, а у виборців руки опускаються. Або сверблять.*

☞ *Рідну землю треба не тільки захищати, а й обробляти.*

☞ *Коли немає ядерної зброї, доводиться боятись і звичайної.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Чи знаєте ви, що…

...одна хвилина сміху з правителів скорочує строк їх перебування при владі на два тижні?

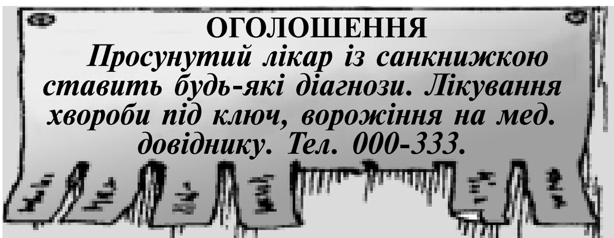
До відома зацікавлених осіб

Віра народу не продається, бо вона вже продана.

Всі при ділі

Там, де політики займаються бізнесом, а бізнесмени — політикою, всі інші зайняті виживанням.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ ЗАПИТАННЯ — ВІДПОВІДЬ

— А ви самі в театрі давно були?

— В смислі?

* * *

— Ти кажеш, що п'єш через жінку... Що, ладу в сім'ї навести не можеш?

— От ви з нею поживіть — ще не так питимете!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Правильна неправильність

Арсеній Яценюк, міністр економіки (про повернення пільг вільним економічним зонам):

— Неправильно, що пільги відібрали. Але неправильно і пільги повертати.

Від чергового:

— А ви не боїтеся, що вашу правильну відповідь неправильно зрозуміють?!.

Козли, начувайтесь!

Святослав Піскун, колишній Генеральний прокурор:

— Мені шкода народ України, де з кожним днем брехня і маячня стають відвертіші. Я для себе прийняв таке рішення: я цим козлам Україну не віддам і буду з ними боротись.

Від чергового:

— Тобто тепер ми можемо сміливо називати вас генеральним козлоборцем?

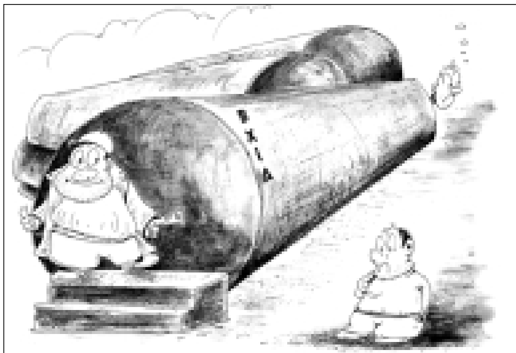
Справа Б

Борис Березовський, російський бізнесмен:

— Моє особисте завдання на сьогодні полягає не в тому, щоб створювати розріз, як прийнято сьогодні казати, між Ющенком і Тимошенко...

Від чергового:

— У вас завжди так: особисте завдання стає особистою справою, а справа особиста переростає в карну...

Куряча сліпота

Микола Рудьковський, народний депутат (СПУ):

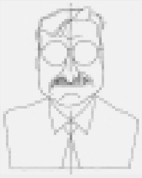
— Я б сказав, цю курку («Криворіжсталь». — **Черг.**) ріжуть уже вдруге, і я так думаю, що ця курка ще довго житиме.

Від чергового:

— Довго ріжуть, бо металева! Сказано ж: пиляйте, Шуро, пиляйте, вона ж золота!

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Михайла САЧКА, Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 427

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 621

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 3973

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos